

SVATOBŮŘICE-MISTŘÍN

JARNÍ
ZPRAVODAJ OBCE

2/2015

Ilustrační foto.

Slovo úvodem

Aniž bychom si příliš užili zimních radovánek na sněhu a ledu, pořádných mrazivých nocí a studených dnů, nespoutaných sněhových metelíc a zimomřivého tulení se ke kamnům, krbům či teplým radiátorům, je tu jaro. Kdesi v nedávné minulosti zmizel čas plesů a radovánek masopustu, zakončený nevázaným fašankovým rejem. Prožíváme čas postního zocelení a příprav na největší křesťanské svátky – Velikonoce. O jejich poslání a významu v našem životě pojednává příspěvek našeho pana faráře.

Minul leden, minul únor i březen, minul první čtvrtrok nedávno nového času číslo 2015. Někdy se zamyslím, zda opravdu vždy náš denní život takto závrtně a rychle letěl do nenávratna!? Z časi i před nemnohými dny prožitých zůstávají jen vzpomínky. Ještě že je máme komu předat. Ještě že jsou na světě lidé, kteří je rádi od nás uslyší, kteří je poslouchají a v sobě uchovávají pro další oživení a připomínání. I k tomu je určeno vyhlášení Literární soutěže M. Ševely.

Před sedmdesátí léty se také blížilo jaro a s ním pro naše prarodiče i rodiče tolik vytoužený konec II. světové války. Výročí osvobození ruskými vojsky v dubnu 1945, okamžiky velmi vážné a nám nepředstavitelné, přiblíží v tomto čísle uvedený vzpomínkový příspěvek pojednávající o vzrušivých dnech frontových bojů o Mistrín, Svatobořice a Kyjov.

S významným výročím osvobození jsou spjaty i příspěvky o přípravě muzea a památníku Internačního tábora Svatobořice. Z podnětu řady občanů a podnikatelů se i naše obec rozhodla řešit svůj dluh naší minulosti a důstojně jednou provždy uctít památku ve Svatobořicích internovaných občanů nacisty okupované země české. Místní připomínka osvobození se uskuteční u pamětní desky v budově školy a u památníku ve Svatobořicích dne 17. dubna.

Vážení spoluobčané, pohodové čtení zpravodaje, krásné jaro i svátky velikonoční Vám přeje

PhDr. František Synek, šéfredaktor

Editorial

Slovo úvodem (fs) 2

Zprávy z radnice

Slovo místostarostky (tč) 3

Zápis z jednání zastupitelstva obce (mv) 4

Budování a rozvoj obce

Nahlédnutí do rozpočtu obce (fs) 5

Také se pozastavujete nad grafitii? (fs) 5

Příprava památníku internačního tábora (rm) 6

Literární soutěž Martina Ševely (jk, rm) 8

Na téma Internačního tábora Svatobořice (fs) 8

Srdce pro Filípka (vm) 9

Zprávy z farnosti (bh) 11

Noc kostelů - poprvé u nás! (ln) 12

Školství, výchova a kulturní akce

Co se děje v naší škole (ped., žáci, mm, dm, jb, mh, rk) 13

Ve zdravém těle zdravý duch (šk) 20

Knihovna Svatobořice-Mistrín (jf) 20

Pohádkové čtení (jf) 21

Výstava fotografií M. Hajného (rm) 21

Konec plesové sezóny (rm) 22

Z činnosti spolků a uskupení

Pošli mě, půjdu já... (mv, mk) 22

Podkověnka s chutí do další práce (jm) 23

Krušpánek v zimním období (kv) 24

Slovácký krůček v zimním čase (tk) 25

Lůčka v zimě (pš) 26

Hubert za poznáním (ll) 27

Krteček o.s. - mateřské centrum (ln) 28

SDH Mistrín (pm) 29

SDH Svatobořice (jp) 29

Zimní přestávka v podání SK Spartak (pš) 30

TJ Sokol Svatobořice (mm) 31

Kuželkářská sezóna pomalu končí (aš) 32

BoxClub Mistrín vítězně (jf) 33

Skautský víkend ve Věteřově (op) 34

Naši občané píší vzpomínky na minulost

Vzpomínky na osvobození Mistrína (kř) 34

Jiří Pelikán - osobnost s IT Svatobořice (jk) 37

Válečný hrdina František Horák (jk) 38

Infoservis

Kulturní dům informuje (rm) 39

Naši jubilanti (zg) 40

Zařazeno na poslední chvíli

Neutuchající tradice (fse) 52

Tiráž

Slovo místostarostky

Vážení spoluobčané, jaro už se nám pomalu ale jistě hlásí a umožňuje nám strávit více chvil venku v přírodě, ať už pracovní nebo relaxačně.

S tím souvisí i jedna z činností, která byla vázána na hezké počasí, a to je montáž nových hracích prvků na dětská hřiště. Nová houpačka ve tvaru hnízda a lanová prolézačka se namontují na hřiště v ulici Vyhnálov. Další houpačka tentokrát se skluzavkou, lezeckým lanem a malou lezeckou stěnou přijde na hřiště u hasičské zbrojnice ve Svatobořicích.

Co se týče zmíněných hasičů, za zmínku určitě stojí, že se nám podařilo rozšířit vybavenost záahových jednotky, a to pořízením technického záahového vozidla Iveco Eurocargo, které je umístěno právě v již zmíněné zbrojnici. Vozidlo nahradilo technicky nevyhovující Avii, která se stávala spíše přítěží než pomocníkem. Je to vozidlo, které doplňuje cisternu umístěnou ve zbrojnici v Mistříně. Na pořízení vozidla byla přiznána dotace z Jihomoravského kraje. Sice pokryla jenom cca 30 % celkových nákladů, ale jak se říká „Zaplat P. Bůh za to!“.

V rámci plánovaných investičních akcí se nám podařilo zorganizovat výběrové řízení na rekonstrukci chodníků v ulici Šardická a během měsíce března se již započnou práce na této opravě. Také se nám podařilo dohotovit projektovou dokumentaci se všemi potřebnými vyjadřovkami na rekonstrukci komunikace Vrbátky (známé spíše jako Baráky Svatobořice) a nyní se již čeká na získání stavebního povolení.

Stavba MŠ Svatobořice.

Určitě neméně zajímavá informace se týká budování památníku a muzea internačního tábora. Spoustu zajímavých informací jste měli možnost získat v tisku, případně v televizi. Na tato data navázou podáním aktuálních informací. Práce pokračují, jednak se vytvořila podoba nově vzniklého muzea věnovaného táboru, ale také se neustále řeší okolní pozemky pro umístění samotné sochy, případně jiného důstojného monumentu připomínajícího události, které se zde staly. Další přípravné práce se týkají tvorby zadání pro vyhlášení soutěže na vytvoření návrhu sochy, či jak již bylo zmíněno jiného monumentu věnovaného lidem, obětem internačního tábora. Bohužel nemůžeme využít výsledky dřívější soutěže, je nutné vše provést znovu dle platných pravidel.

Součástí prorodinné politiky obce je opětovné vyhlášení možnosti přihlásit své ratolesti na příměstský tábor. V letošním roce nabízíme začátkem srpna dvoutýdenní příměstský tábor pro děti ve věku 5 - 12 let. Podrobnosti k táboru jsou k dispozici na webových stránkách obce.

Mezi další plánované akce, které se již podařilo uskutečnit, je výběr dodavatele plošiny, která bude umístěna v DPS a umožní tak imobilním nebo hůře pohyblivým občanům dostat se do vrchního patra DPS, kam již nejede výtah. Konečně tak vyřešíme problematiku využívání horních bytů DPS.

Stejně tak se podařilo uzavřít i smlouvu s dodavatelem zastávkových přístřešků, které budou umístěny v prostoru před základní školou a na proti hřbitovu. Montáž těchto zastávek předpokládáme, že bude provedena v měsíci květnu.

Nezahálejí ani práce na údržbě zeleně, kdy se dokácí nebezpečná alej vedoucí od Svatoborského sklípku k cyklostezce a dosází se novými stromy. Nové stromy přibudou také podél cyklostezky „Hraběcí“, kdy tak musíme splnit požadavek životního prostředí jako náhradu za provedené kácení. V rámci probíhajících investičních prací se také plánuje vznik nové zelené plochy, a to v prostoru

před nově postavenou mateřskou školkou. V tomto prostoru budou jednak nová parkovací místa, ale také zelená plocha se stromy, keři, lavičkami doplňujícími tak okolní zástavbu.

Na závěr mi dovoluje Vám popřát hodně pěkného jarního počasí a nezapomeňte si v klidu a v pohodě užít Velikonoce.

Ing. Terezie Čičáková, místostarostka obce

Zápis z jednání zastupitelstva obce (zkrácená verze)

Starosta obce zahájil jednání 3. zastupitelstva obce dne 19. února 2015 v 16 hodin.

Jednání zastupitelstva.

Privítal nejen přítomné zastupitele, ale i občany, kteří ve stále větším počtu si nacházejí čas a jsou přítomni při veřejném jednání ZO. Následovalo jak schválení navrženého programu, tak i jmenování a volba orgánů zastupitelstva a nezbytná kontrola usnesení. Rada obce se sešla od minulého zasedání ZO celkem 3x.

Zastupitelstvo obce poté vzalo na vědomí:

- rozpočtové opatření č. 11/2014, které bylo schváleno RO na jejím 4. zasedání dne 30. 12. 2014 na základě pověření vydaného ZO na jeho 2. zasedání
- plnění rozpočtu za rok 2014: příjmy 63 985 329,10 Kč.; výdaje -51 154 460,13 Kč.; financování - 1 080 180,88 Kč.; konečný stav k 31.12.2014 31 989 556,99 Kč

Diskuze proběhla k návrhu rozpočtu na rok 2015, kdy byly postupně probírány jednotlivé položky. Při hlasování byl rozpočet na rok 2015 jednomyslně schválen. Otázky byly kladeny i k rozpočtovému výhledu na roky 2016 - 2017.

Dodatky č. 1. a 7. Smlouvy o vytvoření dobrovolného svazku DSO Severovýchod byly schváleny.

Dále zastupitelstvo schválilo:

- návrh smlouvy o poskytnutí dotace organizací na činnost
 - návrh smlouvy o poskytnutí dotace TJ Sokol Místřín na pořízení nového kotle
 - návrh smlouvy o poskytnutí dotace SK Spartak Svatobořice - Místřín na projekt rekonstrukce tribun
 - příspěvek MAS Kyjovské Slovácko v pohybu na rok 2015 ve výši 20Kč/obyvatele
 - výkup pozemků místní komunikace Za Stadionem na základě GP za cenu 50Kč/m²
 - smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene (rozš. VN Dufek)
 - obecně závaznou Vyhlášku č.1/2015, kterou se stanoví zákaz provozování loterií a jiných podobných her na celém území obce
- Starosta obce, Ing. Miroslava Veselého, zastupitelstvo obce schválilo jako určeného zastupitele při pořizování Územního plánu obce a jako zástupce na členskou schůzi Lesního Družstva Osvětimany. Místostarostku obce, Ing. Terezii Čičákovou, schválili jako zástupce člena

Monitorovací a kontrolní komise spolku Kyjovské Slovácko v pohybu.

V posledním bodě starosta obce podal informace k postupu prací na památníku Internačního tábora ve Svatobořicích a v diskuzi odpovídal

na dotazy jak zastupitelů, tak i místních přítomných občanů.

V 18.55 hod. bylo 3. veřejné zasedání zastupitelstva obce ukončeno.

Ing. Miroslav Veselý, starosta

■ BUDOVÁNÍ A ROZVOJ OBCE ■

Nahlédnutí do rozpočtu obce

Na zastupitelstvu obce dne 19. 2. 2015 byl jednomyslně přijat zastupiteli rozpočet na rok 2015.

Dovolte krátké nahlédnutí do části komentář k rozpočtu, v němž pan starosta zastupitelům představil členění výdajů na opravy, investice a podporu našich organizací.

Pan starosta s účetní při sestavování rozpočtu vycházel ze skutečnosti roku 2014 a z rozpočtového výhledu na rok 2015, v němž figuruje i příspěvek na výkon státní správy ve výši necelý 1 milion korun.

V oddílu opravy najdeme zásadní částky nejen na opravy chodníků, kanalizací ve dvoře za kulturním domem a opravy topení v našem kulturním stánku, ale také finance na opravy veřejného osvětlení, na likvidaci stavebního materiálu v ulici Nádražní, na opravy márnice, zvonice a kapličky, také na likvidaci budov státního statku v Mistříně a studie využití této lokality či na úpravu prostoru před nádražím.

Komentář ke kapitole investice zmiňuje realizaci komunikace v ulici svatoborské Baráky, rekonstrukci studny, chodníků v ulici Šardická, výstavbu nové mateřské školky, autobusových zastávek, na kanalizaci u garáží na Pískách či na zakoupení

cisterny pro zásahovou jednotku hasičů. Mezi investicemi jsou také prostředky na úpravy dotřídovací haly na sběrném dvoře, na budování dřevěných povalových chodníků, finance na územní plán obce či na výkup budovy Jednoty na bývalém rozhraní obcí. Pamatováno je také na budování památníku internačního tábora, vybavení dětského hřiště pod kostelem, příspěvky pro TJ Sokol a TJ Spartak, na kamerovou ostrahu hřbitova a zdravotního střediska, na zřízení plošiny pro imobilní občany žijící na DPS či na nová WC u hřbitova.

Ve třetí kapitole komentáře k rozpočtu je výčet výše příspěvků z rozpočtu obce na činnost místních organizací a spolků, vč. příspěvků pro základní a mateřskou školu a kulturní dům. Ty společně činí 2/3 celé rozpočtované částky 6.724.000 Kč.

Rozpočet Obce Svatobořice-Mistřín na rok 2015 na straně příjmů uvádí částku 59.596.600 Kč a na straně výdajové částku 69.914.500 Kč. Na straně výdajové jsou využity prostředky z minulých let ve výši 10.316.900 Kč.

PhDr. František Synek, šéfredaktor

Také se pozastavujete nad grafitii?

V minulém čísle zpravodaje jsem se zamýšlel nad často úmyslným ničením našeho společného úsilí a krášení obce, které nazýváme vandalstvím.

V tomto čísle jsem původně zamýšlel popsat, pro naše společné zdravé životní prostředí nedobré, nekalitní spalování v domácích topidlech a z něho vznikající škodlivé emise. Při svých častých zimních obchůzkách naší vesnicí jsem téměř vždy viděl nad střechami rodinných domů výstražné

(spíše až provokativně) stoupající zlověstný černý dým. Částečně rozptýlen v mlžném oparu šedivých zimních dnů, táhl se nad ulicemi a celými částmi obce, znepríjemňoval dýchání, viditelnost, malinkatými prachovými částicemi černil čerstvý sníh, špinil fasády domů i na ulicích stojící

auta. Nicméně zima je za námi, topení v kotlích skončilo, a tak se chci věnovat dalšímu fenoménu moderní doby, který nazýváme graffiti.

V obecném slova smyslu je graffiti druh výtvarného projevu, projevující se ve veřejném prostoru (především na svislých plochách stěn, fasád, prosklených venkovních interiérů apod.) technikou vrstvení barev. Jde vytváření tvarů, příp. stylizovaných nápisů pomocí spreje, fixů, případně škrábáním nebo leptáním. Graffiti vychází z původního řeckého slovesa γραφειν (grafein - psát) a stalo se jedním z původních pilířů kultury Hip hopu, označované za kulturu protestu. Podle encyklopedie je Hip-Hop kulturní hnutí, které vzniklo v 70. letech 20. století mezi Afroameričany žijícími v Jižním Bronxu (New York, USA) a odtud se rozšířil do celého světa. Kultura Hip Hop se vyznačuje čtyřmi různými projevy: rapovou hudbou

(ústní projev), tumbabismem (zvukový projev), b-boyingem (fyzické) nebo graffiti (vizuální) umění.

Tento „kulturní“ projev často nacházíme především ve větších městech, ale jeho vlivu neunikla ani naše obec. Pokud se po ní více porozhlédnete, i v našich ulicích spatříte tyto individuální vizuální výtvo-ry, které dosti zásadně mění vzhled některých míst. Přesto graffiti, tento tajně vytvořený

„umělecký“ projev, nemusí být jednoznačně přijímán negativně. To tehdy, pokud by byl (být tajně a neznámou osobu) proveden na k tomu určené ploše a pokud by nikoho nepohoršoval z důvodů ničení upraveného a udržovaného veřejného nebo soukromého místa.

Nicméně, právě z důvodu tvorby pro nás neznámým autorem nejčastěji na veřejné plochy, lze výtvo-ry graffiti vnímat jako určitý typ současného „folkloru“ městské ulice. Z těchto důvodů jsou však tyto výtvo-ry většinou populace vnímány jako vandalství. I proto je možné je postihovat na základě trestního zákoníku České republiky. Ten umožňuje autora nelegálního graffiti (pokud je přistižen nebo identifikován) obvinít od novely zákoníku z roku 2001 za trestný čin podle výše škody § 257 „poškození cizí věci“. V roce 2009 přešla tato právní úprava do nového trestního zákoníku (Zákon č. 40/2009 Sb., platnost od 1. 1. 2010) pod § 228 odst. 2, s ohledem na ustanovení odst. 3 a 4. Podle nich hrozí každému takovému sprejerovi (tvůrci graffiti) trest odnětí svobody až do výše 1 roku, v případě dalších v zákoně uvede-ných okolností až na dobu 6 let.

Legální autoři děl však považují možné tresty uložené soudem za přiměřené riziko a možnost dopadení policií jako motivaci k vyšší opatrnosti. To vše pak posiluje jejich osobní vztah k této sub-kultuře. Tak trochu bohužel pro nás...

PhDr. František Synek

Příprava památníku internačního tábora

Dne 17. ledna 2015 se sešla poprvé realizační skupina pro vybudování Památníku a muzea Internačního tábora Svatobořice.

Obhlídka místa pro památník lágru.

Zde se v reálu řešila podoba a umístění jak venkovního památníku, tak oprava budovy budoucího muzea - bývalá jídelna závodu Slezan. Bylo zde rozhodnuto o vzniku spolku pro vybudování tohoto muzejního areálu. Součástí bude také venkovní parková a klidová zóna. Účastníci tohoto jednání byli: starosta ing. Miroslav Veselý, ing. Josef Kouřil, ing. plk. Jaroslav Vodička, JUDr. Jan Kux,

ing. Miroslav Běťák, ing. František Zapletal, ing. Jaroslav a Lenka Vlachovi, Vladimír Klígl, Rostislav Marada, Roman Pekárek, ing. Lukáš Lattenberg, Růžena Hudcová a Jiří Výlet. Spolek pro výstavbu památníku internačního tábora se schází pravidelně každý měsíc. Věříme, že všem zainteresovaným se podaří najít tu nejlepší cestu k vybudování důstojného památníku.

Výzva občanům

Z důvodu zamýšlené výstavby památníku Internačního tábora a muzea ve Svatobořicích prosíme občany o darování materiálu, který se týká období II. světové války nebo i celé historie tohoto místa (od roku 1914, kdy zde byl uprchlický tábor).

Řada občanů ještě dnes udržuje kontakty s bývalými vězni či s jejich rodinnými příslušníky a vlastní předměty v lágru vyrobené nebo které se vyráběly pro využití na frontě. Jedná se také o drobnou korespondenci, fotky, kresby, osobní doklady, šatstvo, boty nebo i regionální tiskoviny. To všechno bude v muzeu dokreslovat historii tohoto místa.

Věci můžete přinést do informační kanceláře OÚ v každý všední den v pracovní době.

Za každou, i maličkou věc, Vám budeme vděční a Vy se také zasloužíte o vybudování důstojného památníku naší obce. Za Obec Svatobořice-Mistřín předem děkujeme!

Rostislav Marada, vedoucí KD

Literární a výtvarná soutěž

Martina Ševely

Při příležitosti 70. výročí osvobození naší vlasti vyhlašují Obec Svatobořice-Mistřín spolu s Čs. obcí legionářskou Brno 2, Klubem autorů literatury faktu Praha a Českým svazem bojovníků za svobodu Literární a výtvarnou soutěž Martina Ševely.

Soutěž je určena pro žáky základních (2. stupeň) školy a hlavní téma je Internační tábor Svatobořice a má tematické okruhy:

- a) válečná místa utrpení v České republice se zaměřením na Kyjovsko,
- b) Internační tábor Svatobořice (vzpomínky pamětníků, pomoc místních obyvatel vězněným, úloha strážných - četníků, persekuce místních odbojářů, přátelství některých rodin s bývalými vězni trvající dodnes),
- c) regionální dějiny (jak probíhalo osvobození ve vašem městě, vaší obci, vzpomínky pamětníků, záznamy z kronik),
- d) kdo je to? (jména z pomníků padlých, popravení a jejich osudy; např. M. Ševela, M. Mečl, C. Vavřík, J. Tríska a jiní),
- e) odbojová činnost na Kyjovsku a pocta osvoboditelům.

Soutěž literární: libovolný slohový útvar (referát, reportáž, vzpomínka pamětníka, povídka,

úvaha, verše aj.) na daná témata max. do 4 stran formátu A4 (elektronicky e-mailem vč. příloh). Doporučení: uvádějte prameny, které použijete.

Soutěž výtvarná: libovolná technika na ploše, trojrozměrný objekt s válečným námětem - zaslat poštou. Práce budou vystaveny.

Obě soutěže (literární i výtvarná) mají jednu věkovou kategorii: 2. stupeň ZŠ od 6. - 9. třídy.

Práce zaslané do jiných soutěží budou vyřazeny. Ceny: knihy, drobné věcné dary, diplomy aj. Uzávěrka odevzdání prací: 20. 5. 2015 (slavnostní vyhlášení oceněných prací se bude konat v polovině června 2015). Porota soutěže je tří až pětičlenná pro každou kategorii.

Práce výtvarné zasílejte na adresu: Obecní kulturní dům Svatobořice-Mistřín, ul. Hlavní 1080, PSČ 696 04 Svatobořice-Mistřín. Literární práce e-mailem na adresu: kd@svatoborice-mistrin.cz.

JUDr. Jan Kux, Rostislav Marada

Na téma Internačního tábora Svatobořice

V souvislosti s jubileem 70 let konce II. světové války i v souvislosti s vyhlášením literární a výtvarné soutěže pro děti a s přípravou důstojného památníku a muzea Internačního tábora Svatobořice jsem ve své knihovně po létech opět našel a otevřel nevelký tisk s názvem „Otlice - Svatobořické lidové písně“.

V roce 1944 je ve svatoborském táboře vybral a harmonizoval Václav Kaprál (26. března 1889 až 6. dubna 1947), vynikající český klavírista, pedagog, sborníkem, publicista a hudební skladatel. Sborníček písní ilustroval Jan Braun (28. dubna 1903 až 4. února 1981), malíř a ilustrátor.

Zpěvníček obsahuje úpravy 10 místních lidových písní s harmonizací pro mužský sbor. Většinu harmonizací V. Kaprál zpracoval v nemocnici v Uherském Hradišti, kam ho táborový lékař poslal, aby mu ulehčil v jeho tíživém zdravotním stavu. Všechny písně mají ilustrace, které se

vcelku dobře (tedy se znalostí obou obcí a okolí tábora) vztahují nejen k obsahu písní, ale také k místním památkám, krajům i slovácké krajině. V závěru je tisk vlastnoručně signován celkem 25 zpěváky, obsazenými do I. tenoru (5 osob), II. tenoru (7), I. basu (6) a II. basu (7). Jsou to „účinkující pěveckého sdružení za řízení p. profesora Václava Kaprála“.

Sám pan profesor v závěrečné ediční poznámce uvádí: „Sborníček Svatobořické lidové písně obsahuje je písně zpívané ve Svatobořicích a v sesterské obci Mistříně. (...) Celá řada písní byla mi tajně dodána

Jedna z desítky písní.

Svatoborskij doorken

1. Svato borskij doorken, Svato borskij doorken, Svato borskij doorken, Svato borskij doorken.

2. Byly byty bilyny, zlateho usteho, sideli na zeleznych, do dobra praveho.

3. Svato borskij doorken, Svato borskij doorken, Svato borskij doorken, Svato borskij doorken.

4. Tady je cestice, tady je chodnice, po nem se prochaji, svato borskij doorken.

5. Svato borskij doorken, Svato borskij doorken, Svato borskij doorken, Svato borskij doorken.

do svatobořického internačního tábora místními hudebníky, p. J. Bimkou a p. J. Měchurou. Vybral jsem z písní ty nejvhodnější a zharmonizoval v přístupném slohu pro nás z počátku veliký kroužek, který se scházel zase jen tajně. Teprve změnou velitele tábora dostalo se nám povolení nejen zpívat, ale postupem času pořádat koncerty, divadla a jiné zábavné podniky. (...) Sborník je podepsán všemi kamarády - členy sboru, kteří svým nadšením a vroucím zpěvem potě-

šili nejen sebe, ale i na tisíc internovaných ve svatobořickém táboře“.

Ještě nutno dodat, že dle datování vznikl sborník včetně ilustrací v táboře v roce 1944 a tuto skutečnost potvrzuje i tiráž uvádějící mimo jiné toto sdělení: Faksimilovaný přetisk původního rukopisu šestibarevným osetem provedla Impresa v Praze.

PhDr. František Synek

Srdce pro Filípka

„Na jihu Moravy se rozprostírá vesnice, není malá ani velká a má dlouhatánský název: Svatobořice-Mistřín.“

Uprostřed stojí velká a pěkná škola, ve které se každý školní den schází až 300 dětí. Tak jako všechny děti mají rády veselí, sportování, tanec, soutěže, po celý den je v dědině slyšet smích, radost, volání a poskakování. Ale tak jak to v pohádkách bývá, není osud ke všem stejně spravedlivý. Před šestnácti lety se v jedné rodině narodil chlapec pěkný jako obrázek. Pojmenovali jej Filip. Maminka a tatínek a celá rodina z něj měli velikou radost. Také na návsí, když jej ukázali sousedům, radovali se s nimi. Avšak za devatero

vesnicemi a devatero městy se ukrýval zlý Srdcežrout...“ Tak začíná příběh o našem kamarádovi, spolužákovi a velkém bojovníkovi Filipu Dobešovi, který sepsali žáci 5. ročníku pod vedením p. uč. Lenky Horáčkové a odeslali jej do celorepublikové soutěže Srdce s láskou darované, která vyhlásil časopis AGE (www.age-management.cz). Mezi 550 příspěvků byl tento silný Filipův příběh oceněn jako vítězný a páťáci s p. učitelkou, panem ředitelem Maškem, Filipem a jeho maminkou si přijeli převzít koncem února do divadla Ypsilon

v Praze cenu od známých herců, kteří také tvořili porotu. Vrátili se nadšení, plni zážitků a radosti, že se podařilo dobré dílo. Ocenění, které získali, je výhrou především Filipovou, neboť je pro něj dalším impulsem v boji se zákeřným „Srdcežroutem“ a není v té bitvě sám. Naše škola, školky, rodiče, známí v obci i mimo obec sbírají pro něj plastová víčka, která mu finančně pomohou při dalších léčebných pobytech. Filipův příběh inspiro-
ruje nejen nás, kteří ho od malička známe, ale silně zapůsobil i na stovky neznámých lidí, které tato soutěž motivuje pomáhat potřebným.

Co na to říkají páťáci? „Soutěž skončila... Takových krásných příspěvků, co jsme si přečetli na webových stránkách AGE.. Jak mohou vybrat ten nejlepší? Všechny jsou nejlepší. Co náš článek? Napsali jsme jej skutečně jen za sebe? Asi ne, určitě ne. Pomáhali nám přece naši kamarádi a spousta jiných lidí. Všichni jsme cítili radost z toho, že můžeme alespoň na chvíli potěšit ka-

maráda. Předat mu něco, z čeho může mít radost. A to je i naše radost..“

Jak končí náš příběh? „Naše srdíčko sestavené právě z červených víček dáváme milému kamarádovi a přejeme radost, úspěchy při studiu Střední průmyslové školy v Hodoníně a mnoho hodných lidí kolem. Filipku, chceme Ti říct, že na nás se můžeš vždycky spolehnout.“

A celá naše škola se připojuje k této poslední větě, kterou ukončily děti Filipův příběh. Gratulujeme Vám, páťáci, spolu s obětavou p. učitelkou ke krásnému vítězství, protože jsme potěšeni, že se o naši vesnické školičky nyní mluví i v Praze a v televizi. Děkujeme všem, kteří se podíleli na sběru víček, protože tím velmi pomáháte. Děkujeme Vám, kteří darujete skrytě své srdce komukoliv potřebnému, aniž byste o tom dali nahlás vědět. Děkujeme Tobě, Filipe, že jsi odhodlaně a s neskutečným nasazením sehrál hlavní roli v tomto neskutečném příběhu.

Mgr. Markéta Varmužová

Vyjádření dětské účasti.

Zprávy z farnosti

Vážení spoluobčané, je za námi postní doba, která má člověka očistit a osvobodit od jeho špatných sklonnů a nezdravých závislostí.

A přicházejí Velikonoce, radost z obnovy - vzkříšení. Ne nadarmo spadají Velikonoce do období jara, kdy se příroda začíná obnovovat, kdy se opět probouzí k životu. Chtěl bych něco připomenout o významu Velikonoc a jejich křesťanském slavení. Velikonoce jsou pohyblivým svátkem a jejich datum odvisí od prvního jarního úplňku - je to nejbližší neděle po tomto úplňku. Před touto nedělí se odpočítá šest týdnů + 4 dny - právě to je čtyřicetidenní půst (40 dní nebo let vyjadřuje přípravu na něco důležitého), který začíná popeleční středou. Když dobře počítáte, zjistíte, že počet dnů v tomto období neodpovídá čtyřiceti. Je to proto, že neděle jsou z tohoto období vyděleny, nepočítají se za postní dny.

Postní doba vrcholí tzv. Svatým týdnem, který začíná Květnou nedělí. V jiných jazycích má název „palmová“, protože se při ní připomíná slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma nedlouho před jeho ukřižováním, kdy lidé v ovacích Ježíši mávali palmovými a olivovými ratolestmi, stlali je spolu se svými plášti pod nohy oslátky, na kterém jel, a vítali ho jako krále. Tyto palmové větve se žehnají a nesou v bohoslužebném průvodu. V našich zeměpisných podmínkách se používají dostupné proutky z vrby jívy, které jsou v tu dobu rozkvetlé - tzv. kočičky - proto název neděle „květná“. Na květnou neděli se čte evangelií zpráva o umučení Ježíše Krista, tzv. pašije (z latinského „passio“ - utrpení). Proto týden, který touto nedělí začíná, bývá nazýván také pašijový. Od pondělka do středy se čtou texty z evangelií, které popisují události těsně předcházející Ježíšovu utrpení.

V lidovém podání názvy těchto dní (modré, někdy žluté, pondělí, šedivé úterý, škaredá středa) nejsou pro liturgické slavení tak významné. Snad jen škaredá středa (pozor, odlišná od popeleční) má souvislost s událostmi kolem Ježíše - připomíná Jidáše, který se „škaradil“, tedy mračil, na Ježíše, když se ho chystal zradit.

Pro církevní slavení je důležitý až Zelený čtvrtek. Název „zelený“ se dostal do češtiny přes němčinu - vznikl přesmyčkou původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (zelený čtvrtek). Zelený čtvrtek tedy nemá s touto barvou nic společného, připomíná nám to snad jen špenát, který často bývá tento den na oběd. Tento den je významný proto, že si v něm připomínáme Ježíšovu poslední večeři se svými učedníky, předtím než byl zajat a začala celá série jeho utrpení. Při poslední večeři byla ustanovena eucharistie, tedy mše sv., ale také svátost kněžství, proto se tento den dopoledne scházejí kněží se svým biskupem v katedrále, aby při slavení mše sv. obnovili své kněžské sliby.

Ilustrační postní foto.

Při této bohoslužbě se také světi oleje, které se používají při různých svátostech a obřadech. Večerní mše sv. pak připomíná samu poslední večeři. Při ní Ježíš také umyl nohy svým učedníkům, proto je doporučen tento obřad i uskutečňovat při této mši sv. Po ní se pak Nejsvětější svátost přenese do svatostánku na boční oltář na připomínku odchodu Ježíše s učedníky do Getsemanské zahrady, kde také prožíval v modlitbě své nadcházející utrpení.

Dalším významným dnem je Velký pátek. Je to den, kdy si křesťané připomínají Ježíšovu smrt na kříži. Jako výraz smutku se tento den a také následující sobotní den až do západu slunce neslouží mše sv. Pouze bývá pobožnost křížové cesty a obřady Velkého pátku, kde se čtou znovu pašije a uctívá se kříž jako znamení Ježíšova utrpení pro naši záchranu. Pro tento den je také předepsán přísný půst od masa a úplné nasycení jen jedenkrát za den (pro toho, kdo nemá zdravotní potíže spojené s režimem konzumace jídla).

Bílá sobota je dnem, kdy se připomíná prodlévání Ježíšova těla v hrobě. Proto také během dne bývá otevřen kostel k uctívání Božího hrobu. Název „bílá“ má snad tento den podle lidových zvyků velkého úklidu a bílení, konaných tento den před velikonoce, ale hlavně podle bílé barvy roucha těch, kdo mají být pokřtěni večer na obřadech velikonoční vigilie, která se tento den koná

až po západu slunce. A právě tyto obřady jsou vrcholem křesťanského slavení, kdy je připomínáno slavné vzkříšení Ježíše Krista. Tyto obřady jsou plné symbolů. Začíná se obřadem s velikonoční svíci – paškálem – která se zapaluje od ohně, rozdělaného vedle kostela. U této svíce se zpívá pak v ještě potměnělém kostele chvalozpěv. Pak se čtou čtení ze Starého zákona, která shrnují dějiny spásy. Pak se rozezní zvony, které byly od Zeleného čtvrtku ztichlé, a zazní slavný zpěv Aleluja, vyjadřující radost z Kristova zmrtvýchvstání. Pak je také důležitá křestní bohoslužba, při níž křesťané obnovují své křestní sliby, a když jsou přítomni kandidáti křtu, jsou v této části pokřtěni.

Následující neděle (a nakonec celý týden až do další neděle) je pak pokračováním radostného slavení Ježíšova vzkříšení. Na Boží hod, jak bývá tato neděle nazývána, bývá zvyk žehnat pokrmy, které si věřící přinesou ze svých domovů.

Velikonoční pondělí, tolik důležité v lidovém pojetí, pak je již zmíněným pokračováním velikonočního slavení, ale z té bohoslužebné stránky nemá až takový význam jako předchozí dny.

Přeji Vám tedy, drazí občané, abyste tyto svátky a dny spojené s přicházejícím jarem krásně prožili, abyste načerpali novou vnitřní energii, která může v tyto dny do člověka proudit ve větší míře.

Bedřich Horák, farář

Noc kostelů - poprvé u nás!

Letos se v pátek 29. května u nás poprvé uskuteční Noc kostelů.

Tato podnětná duchovní i kulturní akce poprvé proběhla v roce 2005 ve Vídni, odkud se během čtyř let spontánně rozšířila do celého Rakouska. V České republice byla uspořádána první Noc kostelů v roce 2009. Bylo to v našem krajském městě Brně. Od té doby se každoročně těší velké oblibě lidí celé republiky. Více informací k této podnětné akci najdete na www.nockostelu.cz.

U nás bude připraven program pro celé rodiny i jednotlivce. V něm najdete možnost projít „největší stavbu“ naší obce - farní kostel Navštívení P. Marie, zblízka poznat jeho krásy a zajímavá zákoutí.

Zveme Vás! Přijďte strávit páteční, květnový večer proťkaný hrou, poznáním, kulturním zážitkem,

příjemným pohoštěním a hlavně setkáním nás všech, kteří máme rádi krásná společenství. Bude to noc plná lehkosti a nenucenosti a zároveň citlivosti a hloubky. Rozmanitost nabídky poskytuje mnoho možností, jak citlivě přiblížit křesťanství, církev, víru - a každý si může sám zvolit, do jaké míry se přiblíží. O programu akce, která bude probíhat nejen v prostorách farního kostela, ale také na faře a v prostorách Komunitního centra, budete včas informováni.

Lenka Novotná

29.05.15

NOC KOSTELŮ

Co se děje v naší škole

Mateřská škola Mistřín

Po Novém roce se život v mistřínské školce rozjel naplno. Taneční kroužek ZUMBA, výlety do solné jeskyně, zápis dětí do prvních tříd, pohádková divadelní představení, akcí bylo zkrátka nepočítaně!

Ukázka umění tanečního kroužku.

Takové tempo nám ale bohužel zkazily neštovice, jedno z nejčastějších infekčních onemocnění, kterým děti - školčata trpí a jejichž léčba netrvá krátkou chvílí. Děti se s nepříjemnou nemocí praly více než měsíc, ale nakonec ji úspěšně zvládly porazit a mohly se opět pustit do hraní a radovánek.

Jakmile jsme se rozloučili s neštovicemi, rozloučili jsme se i se zimou, a to opravdu ve velkém stylu - tradičním KARNEVALEM. V maskách princezen, loupežníků a pirátů jsme se protancovali až ke sluníčkem prozářenému velikonočnímu času.

A k tomuto krásnému svátku posílám přání po kuřátku. S ošátkou barevných vajíček budeme zpívat spoustu jarních písniček. A ještě navíc ze srdce přeji, ať je Vám stále veseleji.

Hezké Velikonoce přeje

Milena Macháčková
a celý kolektiv MŠ Mistřín

Mateřská škola Svatobořice

Máme tu masopust, hej, hej, hej.
Maškary všude řádí!
Dneska je veliký masek rej, všude se dovádí!

Naše masopustní písnička a velký karneval se spoustou písniček a zábavy nám pomalu ukončil zimní období a velkým klíčem, který si děti nakreslily, jsme otevřeli jaru dveře.

Všechno je hned veselejší, barevnější, lidé kolem se více usmívají a my pozorujeme svět kolem nás.

Naše školička se v lednu rozrostla o novou pracovní sílu, asistentku pedagoga Kateřinu Jelenovou, která vypomáhá p. učitelkám s výchovou dětí. Společně připravujeme akce na další pololetí. Těsně před Velikonocemi přivítáme rodiče na společném jarním tvoření, kde si s dětmi vy-

tvoříme malou jarní dekoraci. Potom se podíváme za zvířátky do lesa i s panem myslivcem. Koncem roku nás tradičně čeká výlet, tentokrát do Raráškovy dílny v Čejkovicích.

Aby se nám s radostí chodilo do školičky, každý den nás čeká v šatně náš nový kamarád Krteček a také zajíček Ušáček. Tímto moc děkujeme slečně Elišce Jelenové, která krásný dětský obrázek namalovala. Přejeme jí hodně dobrých barviček, štěstí a odvážnou ruku při další výtvarné práci.

**Děti a kolektiv zaměstnanců
MŠ Svatobořice**

Základní škola - akce I. stupně

Divadelní představení pro žáky I. stupně ZŠ

Stalo se již tradicí na konci prvního pololetí školního roku ocenit práci žáků a navštívit divadelní představení v kamenném divadle. Letos jsme se vypravili do Slováckého divadla v Uherském Hradišti na představení Nezbedná pohádka, která vznikla podle předlohy Josefa Lady. V pohádce vystupují klasické postavy - král, princezna, líný Honza, čerti. Nechybí ani Kašpárek, který provází celým příběhem a pomůže spolu s dětmi zvítězit dobru nad zlem. Vzájemné propojení jeviště a hlediště bylo znát při společném zachraňování Honzy z pekla. Po šťastném konci byli herci odměněni potleskem a my jsme mohli spokojeni odjet domů.

Divadelní představení.

Čáry a kouzla ve školní družině

Během dlouhé zimy se děti bavily nejen hrami, soutěžemi a pohádkami, ale jedno pošmourné odpoledne nás navštívil kouzelník. Předvedl nám zábavné triky, tajuplná kouzla a zavedl nás do světa tajemna. Moc se nám celé odpoledne líbilo.

Kouzelnické vystoupení.

Návštěva kuželny TJ Sokol Mistřín

V rámci učiva tělesné výchovy se pátá A. vypravila vyzkoušet své dovednosti v hraní kuželek.

Děti se rozdělily do čtyř skupin, vytvořily si vtipná jména a začalo se hrát. Někteří hráči byli velmi nadaní, a proto bodů rychle přibývalo. Hra všechny moc bavila. Někteří dokonce mají zájem chodit na tréninky kuželek. Silným klukům se povedlo shodit všechny kuželky. I děvčata byla velmi šikovná. „Ten čas hrozně rychle utíká“, říkali jsme si, když jsme odcházeli. Po cestě do školy nechyběla správná koulovaná. Den na kuželně se všem moc líbil!

Koudelová Adéla

Poznáváme kouzla sportu.

Recitační soutěž 1. stupně ZŠ

Letošní školní kolo recitační soutěže proběhlo 29. ledna - v den vysvědčení. Ti nejodvážnější a nejvýraznější recitátoři jednotlivých tříd ukázali své umění v přednesu poezie či prózy před spolužáky a sklidili zasloužený potlesk. Do okresního kola postupuje: Jan Hajný 2. A a Helena Adamcová 5. A.

Okresní kolo dětských recitátorů

Reprezentanti naší školy, kteří se zúčastnili dne 4. 2. 2015 Okresního kola dětských recitátorů v Hodoníně: Jan Hajný 2. A (1. kategorie), Helena Adamcová 5. A (2. kat.), Roman Macháček 7. A (3. kat.) a Markéta Varmužová 8. A (4. kat.).

Účastníci recitační soutěže.

Ovoce a zelenina do škol

Do projektu Ovoce a zelenina do škol je naše škola zapojena již druhým rokem. Děti z 1. stupně školy mají možnost obdržet 2x v každém měsíci krabičku s ovocem, zeleninou. Vše omyto a připraveno k použití. Váha každé porce je minimálně 100g. V letošním školním roce jsme již ochutnali baby mrkvičku, hrozny, jablka, hrušky... V lednu byla v balíčku kromě známého ovoce ochutnávka plodů z různých koutů světa: zázvor, mango, avokádo, limetka, liči, plod kaktusu - pitahaya (dětem velmi chutnal), kumquat, rambutan aj. Příložené písemné materiály dětem přiblíží místo výskytu jednotlivých druhů pochutin. Tuto zdravou svačinku dostávají žáci prvního stupně zcela zdarma.

Novoroční latka

Soutěž ve skoku do výšky se v naší škole uskutečnila dne 22. ledna 2015. Nominováni byli vítězové třídních kol z prvního až pátého ročníku. Celý měsíc leden se žáci připravovali fyzicky, ale

Momentka ze soutěže.

Vítězové jednotlivých kategorií:

Ročník	1. místo	2. místo	3. místo
1.	Varmuža Vojtěch Kundratová Eliška	Pekárek Jan Šparglová Veronika	Šťastný Štěpán Špirudová Eliška
2.	Hajný Jan Fricová Veronika	Dvořák Matyáš Hajná Ema	Sklenář Michal Gajdošová Aneta
3.	Řihák Adam Karská Bára	Krecht Jakub Bušíková Soňa	Vrbovský Jan Briešťanská Jasmína
4.	Koch David Slezáková Natálie	Borski Michal Bužková Jovanka	Výlet Michal Varmužová Marie
5.	Randis Nikolas Martykánová Kateřina	Vašulka Ludvík Adamcová Helena	Míchna Lukáš Večeřová Kamila

i psychicky na tuto mimořádnou událost. Soutěž otevřeli ti nejzkušenější - žáci pátých ročníků. Předvedli techniku skoků. Skákali velmi dobře,

nejlepší překonali výšku 109 cm. Také mladší žáci se uvedli pěknými výkony. Děkujeme všem závodníkům za sportovní chování a výborné výsledky.

Turnaj ve vybíjené 1. stupně

Ve čtvrtek 19. února nás čekal zajímavý sportovní zážitek. V tělocvičně ZŠ probíhal zápas ve vybíjené mezi jednotlivými třídami. Každá ze tří kategorií měla svého vítěze.

I.	Kategorie 1. ročníky	vítěz 1. B
II.	Kategorie 2. - 3. ročníky	vítěz 3. A skupina b
III.	Kategorie 4. - 5. ročníky	vítěz 5. A skupina a

Vítězům blahopřejeme a všem děkujeme za krásné sportovní výkony při hře.

Vzájemná spolupráce ZŠ a MŠ

Ve dnech 3. a 5. února jsme pozvali budoucí školáky k zápisu do 1. ročníku. Tyto dva řádné termíny byly, z důvodu zvýšené nemocnosti dětí, rozšířeny o termín náhradní, a to čtvrtek následujícího týdne.

Letos bylo zapsáno 47 žáků, z nichž 9 se dostavilo k zápisu již podruhé. Ne všichni předškoláci v září do školy nastoupí, protože někteří z nich nejsou ještě zralí na školní povinnosti a práci, a proto některým ještě bude, po vyřízení příslušných potvrzení, povolen ředitelem školy odklad.

Zápis navázal na předchozí setkání předškoláků s jejich rodiči a učiteli ZŠ, které se konalo v lednu v obou mateřských školách. Při ukázkách prací, kdy děti se svými učitelkami předvedly, co všechno se již naučily, jsme se vzájemně seznámili nejenom s hlavními aktéry setkání - dětmi, ale také s jejich rodiči. Také jsme podali základní informace o zápisu do školy i dalších aktivitách, které pro budoucí prvňáky ve škole chystáme, abychom je zbavili obav z nadcházející školní docházky.

učitelé a žáci I. stupně

Zápis do I. třídy.

Základní škola – akce II. stupně:

10. 12. 2014 Ve zdravém těle zdravý duch! Přednáška MUDr. Kasardové na ObKD Svatobořice-Mistřín na téma „Zdravá výživa a zdravý životní styl dětí mladšího školního věku“.

Přednáška byla spojena s výstavou prací žáků školy na dané téma a ochutnávkou.

11. 12. 2014 Archeologická přednáška pro 2. stupeň Mgr. Jaromíra Šmerdy na téma „Osídlení Mikroregionu Nový Dvůr“ na ObKD Svatobořice-Mistřín.

16. 12. 2014 Exkurze žáků 8. a 9. ročníku do Muzea naftového dobývání a geologie v Hodoníně.

19. 12. 2014 Dopolední zpívání žáků 1. a 2. stupně u vánočního stromčku v přízemí školy.

6. 1. 2015 Exkurze žáků 9. ročníku SOU Havlíčkova Kyjov.

21. 1. 2015 10. 12. 2014 Ve zdravém těle zdravý duch! Přednáška MUDr. Kasardové na ObKD Svatobořice-Mistřín na téma „Zdravá výživa a zdravý životní styl dětí“ - II. stupeň. Přednáška byla spojena s výstavou prací žáků školy na dané téma a ochutnávkou.

31. 1. 2015 Ples SRPŠ, předtančení žáků 8. a 9. tříd.

5. 2. 2015 Okresní kolo olympiády v Českém jazyce - Hodonín.

9. 2. 2015 - 14.02.2015 Lyžařský výcvikový kurz - Kunčice u Starého Města pod Sněžníkem.

17. 2. 2015 Okresní kolo zeměpisné olympiády v Rohatci, Školní kolo recitační soutěže, Přednáška pro II. stupeň - Internační tábor Svatobořice, JUDr. Jan Kux.

19. 2. 2015 Školní kolo turnaje ve vybíjené.

20. 2. 2015 Pěvecká soutěž J. Měchury 2015 - školní kolo.

4. 3. 2015 Okresní kolo recitační soutěže na ZŠ Mírové náměstí v Hodoníně.

Okresní kolo olympiády v českém jazyce v Hodoníně

Naši školu zde reprezentovala Pavlína Selucká ze třídy 9. B. Zaslouží si velkou pochvalu, z 28 soutěžících získala 5. místo a od postupu do krajského kola ji dělily jen 2 body. Gratulujeme.

Školní kolo recitační soutěže – II. stupeň

17. 2. 2015 po vyučování proběhlo školní kolo recitační soutěže II. stupně - III. a IV. kategorie. Překvapila nás vysoká účast. Žáci byli vzorně připraveni. Do okresního kola postupují vítězové:

III. kategorie - 1. Roman Macháč 7. A
2. Eliška Varmužová 6. A
3. Zuzana Pekárková 6. A

IV. kategorie - 1. Markéta Varmužová 8. A
2. Petr Miklík 9. B
3. Pavlína Selucká 9. B

JUDr. Jan Kux – přednáška pro II. stupeň, Internační tábor Svatobořice

Pro každého občana naší vlasti, ale i celé Evropy je důležitý květen 1945 – přinesl osvobození Evropy, porážku fašismu. Nyní si připomínáme 70. výročí těchto významných dějinných událostí.

Vzhledem k tomuto výročí, ale hlavně kvůli výročí osvobození Internačního tábora ve Svatobořicích, naši školu navštívil a žáky s těmito událostmi seznámil podrobněji JUDr. Jan Kux. Zároveň vyhlásil spolu s KD výtvarnou a literární soutěž, která bude vyhodnocena při slavnostním otevření muzea v prostorách tábora. Děti již pracují na zadaných tématech.

Mgr. Jana Brhelová

Přednáška o svatobořickém lágru.

Základní škola - Projekt u konce

Když něco končí, je většinou oblíbenou činností se otáčet.

Otočit se a podívat se za sebe, zda to, co jsme dokončili, mělo smysl, a co tu vlastně zůstane, až překročíme onu pomyslnou cílovou čáru. Náš projekt je také u konce. Takže se otočme.

Na počátku bylo očekávání a potřeba něco změnit či přesněji zlepšit, u nás to konkrétně byla podpora manuální zručnosti, podpora EVVO, rozvoj podnikatelských schopností, podpora kariérního poradenství a podpora kulturních a osvětových akcí. Projekt má, ehm, tedy měl, 5 klíčových aktivit, v rámci kterých běžely akce, kroužky, nakupovala se technika, software, podporoval se pedagogický sbor a tak dále a tak více.

Na konci jsou dvě příručky (Příklady dobré praxe), činnost kroužků, projektové dny, proběhlé soutěže, lépe vybavená škola a ještě mnoho jiného.

A mezi tím především spousta práce pedagogů i nepedagogických pracovníků zapojených do projektu a taky legrace, zábava něco nového dělat, zavádět, zkoušet. Bylo hezké sledovat hlavně žáky (nehezky jazykem projektu - cílovou skupinu), jak je práce v projektu baví a obohacuje.

A nebylo by to, kdyby neexistoval OP VK a projekty EU vůbec, já vím, že je moderní říkat, že EU je především bruselská administrativa, nesmyslná nařízení, těžkopádné rozhodování, krachující euro atd. Ale za naši školu můžu říct, že EU je kolem nás vidět úplně jinak.

A úplně nakonec poděkování, poděkování všem, kteří na projektu pracovali, kteří jej uvedli v život a bez nichž by to byl jen nenaplněný záměr. Také bych rád poděkoval našemu zřizovateli, který nás v kritických chvílích podržel. Upřímné poděkování také putuje na krajský úřad, kde nám p. Koso-ová vždy byla oporou ochotnou poradit a pomoci.

Mgr. Miroslav Hornák

Lyžařský kurz 2015

Lyžařský kurz se konal ve dnech 9. 2 až 14. 2. 2015 v Kunčicích nedaleko Starého Města pod Sněžníkem.

K ubytování a stravování bylo vybráno rekreační středisko U Smrku. Lyžařský výcvik probíhal v Kunčicích na svazích s technickým sněhem. Dolní stanice čtyřsedačkové lanovky je vzdálena 200 metrů od chaty. Kurzu se zúčastnilo 39 žáků. Vedoucím kurzu byl p. uč. Klimek Roman, instruktory p. uč. Altmann Libor a Benedíková Lenka, lékařem byla MUDr. Benedíková Věra. K dopravě byl využíván autobus CK KM TRAVEL Hodonín, který byl po celou dobu na místě pobytu. Doprava tam i zpět probíhala bez problémů a byla i cenově výhodná. Ubytování a stravu lze hodnotit na výbornou. Kurz byl ubytován v chatě, která má pokoje po dvou až šesti lůžkách, jídelna a společenská místnost byly odděleny. Sociální zařízení je na chodbách. Chlapci a děvčata bydleli

odděleně. Stravování probíhalo 5 krát za den. Pitný režim byl zajištěn formou čaje. K dispozici byla i kulturní místnost s televizí a DVD přehrávačem. Žáci mohli navštěvovat i místní bar vždy hodinu po obědě a večeři.

Výcvik žáků proběhl jak ve sjezdovém lyžování, tak ve snowboardu podle daných osnov a předpisů. Všichni žáci zvládli základy lyžování sjezdového a jízdy na snowboardu. Podvečerní čas byl věnován rozšíření vědomostí žáků. Pravidelně se konaly přednášky a besedy, které vedl p. uč. Altmann. Na téma: Zásady pobytu na horách, Základy lyžování, Lyžařská výstroj a výzbroj, Historie lyžování, Závodní lyžování, Lyžařské terény a zařízení. Večery byly věnovány společné zábavě, na kterou si žáci připravili program po oddílech.

V pátek dopoledne proběhly závody ve slalomu na lyžích, odpoledne ve slalomu na snowboardu. Oba tyto závody se počítaly i do kombinace.

V páteční večer proběhl karneval a zhodnocení lyžařského kurzu. Po zdravotní stránce kurz proběhl bez onemocnění a většího úrazu. Během kurzu probíhalo bodování pořádku a čistoty na pokojích. Závěrem lze konstatovat, že kurz se vydařil. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a samotné realizaci lyžařského kurzu. Zvláště bych chtěl poděkovat SRPŠ za poskytnutí finančních prostředků na lyžařskou výstroj a věcné ceny.

Účastníci lyžařského výcviku.

Příjemné bylo hodnocení majitele chaty pana Soukupa, který opět pochválil naše žáky za vzorné a ukázněné chování.

Mgr. Roman Klimek

Ve zdravém těle zdravý duch

Během podzimu a zimy v rámci projektu V zdravém těle zdravý duch byly uspořádány tři přednášky na téma stravovací návyky a strava v období dětského věku.

Každá přednáška byla zaměřena na jinou věkovou skupinu - tedy předškolní děti, první stupeň a druhý stupeň základní školy. Cílovou skupinou, na kterou byly přednášky zaměřené, měli být především rodiče. Chtěli jsme je přimět k zamyšlení nad tím, jak se děti stravují, jaký mají pitný režim, kde jsou možnosti zlepšení současného stavu. A zároveň doporučit určitá

pravidla, podle kterých se dá sestavit optimální jídelníček.

Poslední přednáškou bude povídání o stravování dětí od 0 - 3 let věku. Uskuteční se v úterý 31. 3. 2015 v komunitním centru ve Svatobořicích-Mistříně. Srdečně zveme všechny, které toto téma zajímá.

MUDr. Šárka Kasardová

Knihovna Svatobořice-Mistřín

V poslední době se naše knihovna velmi vylepšila.

Byly vyrobeny a dodány další nové regály pro naučnou literaturu dospělých, beletrii pro čtenáře do 10 let, literaturu s válečnou tematikou a také pro detektivky.

Počítače pro veřejnost byly přesunuty do bývalé chodby před knihovnou. Prostor se opticky zvětšil a knihovna získala na útulnosti a přehlednosti. Vážení čtenáři, nyní máte možnost vybírat si a re-

zervovat knížky z tepla svého domova. V našem on-line katalogu zjistíte, zda kniha v knihovně je, zda je volná či půjčená. Pokud je kniha půjčená, můžete si ji za 10 Kč zarezervovat. Je také možno prodloužit si výpůjční dobu některých knih.

Jak se dostat na on-line katalog: Seznam - knihovna Svatobořice - hledej. V hlavním menu najdete on-line katalog. Zde si zadáte buď jméno

autora, nebo název knihy a zjistíte žádoucí informace.

Ke vstupu do systému knihovního fondu / Vaše čtenářské konto/ potřebujete jen číslo své průkazky a datum narození /PIN/.

Příklad: číslo průkazky 246

datum naroz. 13. 9. 2010 - PIN 100913 /datum narození od konce.

Pro rezervaci musí mít čtenář v knihovně nahlášenou e-mailovou adresu. Po upozornění na rezervaci si čtenář musí knihu vyzvednout do 7 dnů, jinak se rezervace ruší.

Další novinkou v knihovně je Wi Fi, bezdrátové připojení k internetu.

Přeji Vám hodně pěkných chvil s knihami z našeho bohatého knihovního fondu.

PaedDr. Jindřiška Faiglová, knihovnice

Pohled do naší knihovny.

Pohádkové čtení

Pracovníci kulturního domu s knihovnou ve spolupráci s Krtečkem zorganizovali k Měsíci knihy Pohádkové čtení pro malé i velké.

Akce proběhla v úterý 12. března v prostorách knihovny. Byl to úspěšný podvečer.

Maminky z Krtečku zahrály pěknou pohádku s maňásky, děti z divadélka nespustily oči. Vybrané pohádky četly paní Jana Maradová a zákyně základní školy - Adélka Mrkúsová a Adélka Dvořáková. Všem třem patří velké poděkování.

Součástí programu bylo vyhodnocení nejlepších dětských čtenářů, kteří si půjčili největší počet knih od 1. března 2014 do 1. března 2015:

1. místo: Kamila Večeřová 289 knih
2. místo: Michal Buchlovský 247 knih

3. místo: Adélka Koudelová 146 knih

Děti byly hodné, pozorné poslouchaly a zapojovaly se do soutěží. Za každou správnou odpověď dostal ten nejrychlejší sladkou odměnu.

Maminky z Krtečku připravily pečené sladkosti, kdo měl chuť, mohl si nabídnout kávu nebo čaj. Dá se říct, že to bylo příjemné posezení v pěkném prostředí místní knihovny.

Naším cílem je, aby se co nejvíce děti a také dospělých občanů seznámilo s prostředím knihovny. Přivítáme každého nového čtenáře.

PaedDr. Jindra Faiglová, knihovnice

Výstava fotografií M. Hajného

Za velmi hojné účasti kamarádů, spoluobčanů a hlavně končanů z lokality Písky se uskutečnila vernisáž výstavy fotografií našeho rodáka Miroslava Hajného, který v současné době bydlí v Hovoranech.

Prezentoval se krásnými snímky naší přírody. Jeho snímky jsou velmi podmanivé a evokují v nás až představu malířského plátna.

Při besedě zavzpomínal na své začátky a pak nám přiblížil svoji současnou práci, fotoaparáty, které nyní používá a co nejraději fotografuje.

To lze nakonec vyčíst z prezentace jeho fotografií. Miluje přírodu, proto ve svém volnu se v ní rád prochází a některé pěkné obrazové kompozice zaznamenává svým fotoaparátem. Kdo nemá tento dar vidění, může pak na fotografiích Mirka Hajného tuto vlastnost obdivovat a zamyslet se nad

krásami naší přírody. Výstava je pěkným pohla-
zením v naší úspěchané době a mám radost, že se
stále zvyšuje počet návštěvníků naší mini galerie
na kulturním domě.

Rostislav Marada, vedoucí KD

Konec plesové sezony

**Skončila plesová sezona a po Fašaňku začíná
částečné uklidnění, zvolnění tempa
a zamyšlení se nad sebou samým.**

Uskutečnilo se sedm plesů pro dospělé a dva
maškarní karnevaly pro děti. Dle ohlasu účast-
níků jednotlivých plesů lze konstatovat, že byly
úspěšné. Pravdou je, že některé jsou skromnější,
jiné dle svých finančních možností honosnější.
Zkrátka je to pestrá nabídka a to je dobře. Po-
řadatelé se snaží nalákat co nejvíce účastníků,
proto doplňují tyto zábavy o různé druhy dopro-
vodných programů. Doba, kdy se plesáři spokojili
pouze s hudbou a tancem, je bohužel pryč. Ná-
vštěvník chce být baven. Jak se to komu daří je
i odrazem návštěvnosti akce. Rád bych všem pořá-
datelům poděkoval za uspořádání svých plesů, že

Fotograf M. Hajný s manželkou.

Momentka z obecního plesu.

jsou ochotni ve svém volném čase připravit tento
druh zábavy pro své členy a spoluobčany. Plesová
sezona 2015 je mrtva, ať žije plesová sezona 2016.

Rostislav Marada, vedoucí KD

■ Z ČINNOSTI SPOLEKŮ A USKUPENÍ ■

Pošli mě, půjdu já...

Poslední půlrok Scholičky probíhal na plné obrátky, neboť jsme toho museli hodně stihnout.

Vše se neslo ve znamení příprav našeho nového CD s názvem Pošli mě, půjdu já. Abychom si to také nějak zasloužili, prodávaly zpěvačky své výrobky při různých příležitostech a skládaly tak peníze, které jsou při takovém projektu nezbytné. Ve vánočním čase jsme stihli navštívit děti v Dětském centru Kyjov, Hospic sv. Josefa a Dům Matky Rosy v Rajhradě, sloužit při mších v kostele a zúčastnit se Benefičního koncertu scholů v Kyjově. Týden před nahráváním jsme zpívali u nás na mládežnické mši s následnou besedou (nejen) pro mladé s knězem Liborem Všetulou – odborníkem na sociální síť. Účast byla hojná, komunitní centrum téměř nestačilo. Také jsme přispěli do soutěže Srdce s láskou darované článkem Per-

níkové srdce pro misie a mohli jsme tak popsat každoroční přípravu perníčků, jejich prodej a pomoc chudým dětem při Misijní neděli, více na našem webu www.scholiccka-mistrin.webnode.cz.

Díky podpoře naší farnosti i Vás všech dobrodinců jsme mohli během pár dní v Ton studiu Rajchman v Dolních Bojanovicích nahrát písně, na které se těšíte a znáte je z různých mší a jiných zpívání během roku. Hudební režie se ujal pan učitel Petr Varmuža, pod jehož vedením natočila skupina muzikantů podklady pro zpěvy Scholičky. Zpěvačky odvedly velký kus práce, neboť nahrávaly nepřetržitě celý pátek za vydatné pomoci paní učitelky Katky Martykánové, již jsme velmi vděční. A tak bych mohla jmenovat spoustu lidí,

Scholička v nahrávacím studiu.

kterí se podíleli na tomto projektu - jsou mezi nimi kněží, rodiče, farníci, muzikanti, fotografové, učitelé, kamarádi...Nerada bych na někoho zapomněla, proto Vám, kterých se to týká, tímto způsobem ze srdce děkuji, protože vždycky je dobrá věc dílem kolektivu a ne jednoho člověka. A také děkuji Bohu za inspiraci a pomoc, neboť už naši předkové říkali: „Bez Božího požehnání, marné naše namáhání.“ Jaký bude tedy výsledek? Přijďte posoudit sami. Jste srdečně zváni týden po Velikonocích v neděli 12. 4. v 16.00 hod. do kostela Navštívení Panny Marie v Mistříně na slavnostní uvedení našeho nového CD. Budeme rádi, když si jej koupíte, poslechnete a zazpíváte

si s námi. Tak jak napovídá název Pošli mě, půjdu já, což je hymna PMDD, mělo by i naše CD mít „misijní charakter“. Chtěli bychom prostřednictvím hudby a zpěvu přinášet „Dobrou zvěst“ do Vašich rodin. Doufáme, že se nám to s Boží pomocí podaří a rozsvítíme alespoň na chvíli světlo tam, kde jsou stíny.

„...chci dál Světlo nést, být pro zem sůl, už mizí všechny stíny, teď láska hoří v nás.

Chci dál Světlo nést, Kristus je svící, dnes celá země září plná lesku jeho světla v každém z nás...“ (Torontská hymna)

**Mgr. Markéta Varmužová,
Marie Krakovičová - Scholička**

Podkověnka s chutí do další práce

Ve čtvrtek 15. ledna jsme se sešli v novém sále kuželny TJ Sokol Mistřín k Novoročnímu turnaji v kuželnkách.

Na tuto sportovní akci se děti velmi těšily, o čemž svědčil velký zájem nejen z řad členů souboru, ale také rodinných příslušníků. Po rozcvičení jednotlivců na drahách jsme se všichni shromáždili ve vestibulu haly, kde jsme krátce zhodnotili loňskou práci a popřáli si, aby se nám i nadále dařilo a abychom se rádi scházeli i v novém roce. Bylo dobře, že u této slavnostní chvíle nechyběli ani naši rodiče, kteří nám v činnosti nezjistně pomáhají a podporují nás. Poté jsme již za-

čali s vlastní soutěží. Děti byly rozděleny do čtyř družstev se zvoleným vedoucím z řad rodičů nebo příznivců. O fanoušky také nebyla nouze, protože kromě 36 soutěžících dětí, třech vedoucích a za kuželnáře pana Ivana Blahy bylo přítomno dalších 35 rodinných příslušníků. Pozvání na tuto velkou akci přijal také náš pan ředitel Mgr. Zbyněk Mašek, z čehož jsme měli všichni velkou radost. Pan ředitel se ujal, jako bývalý kuželnkář, i vedení jednoho soutěžního družstva. Stihli jsme

si zahrát tři kola po 50 hodech. V přestávkách se děti posilovaly připraveným bohatým občerstvením, ke kterému přispěly i naše maminky, za což jim patří velké poděkování. Celé odpoledne se neslo v duchu dobré zábavy a sportovní fair-play hry. I když byla závěrem vyhodnocena družstva podle dosažených bodů, odměnu dostali úplně všichni soutěžící. Kromě sportovního zážitku jsme se všichni dobře pobavili a do nového roku vykročili s chutí do další práce.

A po kuželkách již započaly naše pravidelné čtvrtetční zkoušky, které jsme přesunuli do tělocvičny školy, kde kromě vlastních pomůcek využíváme i sportovní vybavení školy. A aby nás společné nácviky ještě více přitahovaly, od nového roku chodíme na zkoušky v souborových tričkách s logem Podkověnky a názvem naší školy, která jsme dokoupili pro nové děti ze souborových prostředků. Rovněž jsme provedli výměnu triček u dětí, které ho již jednou dostaly, ale vyrostly z něho. Na děti jednotně oblečené je pěkný pohled a navíc si lépe uvědomují, že patříme k sobě a „táhneme za jeden provaz“. V současnosti je 17 členů Podkověnky v předškolním věku a 15 mladšího

školního věku. Těto věkové kategorie přizpůsobujeme i metody a formy práce tak, aby je v tomto věku co nejlépe rozvíjely. Děti mají velmi rády hudebně pohybové činnosti: hry se zpěvem, hry s říkankami, dramatizaci písní i jednoduché tanečky nebo taneční hry. Velmi oblíbené jsou také dramatizační chvilky, např. chování zvířat nebo pocity lidí, kdy pohybem musí vyjádřit příslušné zvíře nebo chování člověka. Rovněž cvičíme správnou výslovnost, kterou rozvíjíme různými říkankami. Pro rozvoj rytmického citění používáme sadu jednoduchých dětských hudebních nástrojů z Orffova instrumentáře, kdy společně nebo jednotlivě trénujeme rytmus. Kromě těchto aktivit rozvíjíme i fyzickou zdatnost a kondici dětí cvičením např. s míči, švihadly, obručení, na lanech, horolezecké stěně, atd. Velmi oblíbená jsou cvičení s netradičními pomůckami, z nichž nejraději mají velký padák.

V současné době se připravujeme na jarní vystoupení pro veřejnost. Uvidíte nás na zvykoslovním odpoledni Smrtná neděle nebo na Dni matek.

Mgr. Jarmila Maradová

Krušpánek v zimním období

S koncem roku jsme se společně rozloučili na vánoční besídce.

Sešli jsme se na kulturním domě a zpestřili si vánoční čas pěkným odpolednem plným her, zábavy a dobrot.

Jako každý rok zima pro nás znamená zejména nácvik besedy na zdejší krojový ples. Letos jsme se na 32. dolňáckém krojovém plese představili s moravskou besedou spolu s ostatními místními i hostujícími soubory z nejbližšího okolí. Užili jsme si pěkný večer, během kterého jsme si mohli také procvičit polku, valčík či jiné tance v taktovce dechové hudby Vlkošáci. Na některé členy se dokonce usmálo štěstí v tombole a neodcházeli z plesu s prázdnou. Jako soubor jsme plánovali vyjet i na jiné krojové plesy. Byli jsme pozváni na klasické večerní krojové plesy, ale i na dětské, které se konaly nejen v našem regionu. Pozvání jsme museli ale odmítnout, neboť v programu bylo předtančení české besedy, kterou jsme bohužel už nestihli nacvičit.

Jednou z dalších akcí, které se zúčastnilo několik členů Krušpánku, byl fašaňk. Sice slunečný,

Krušpánci na Dolňáckém plese.

avšak mrazivý valentýnský den nás nemohl odradit od posledního veselí před započatím postní doby. Doktor, řezníci či pandy se vydali do ulic společně se členy souboru Mistrů a Lúčka.

Pomalu přichází jaro a nás čeká další roční období, které je pro nás spojené s nácvkou nových vystoupení, doladováním krokových variací

a přípravou na případná vystoupení. Během následujících měsíců nás čeká Smrtná neděle, soustředění, tradiční letnicová slavnost Královničky a další plánované akce. Snad nám jarní teplejší a doufejme i slunečné počasí dodá elán a energii do dalších nácvků.

MDDr. Kristýna Vašíčková

Slovácký krúžek v zimním čase

Je zvykem, že chasa slováckého krúžku přes zimu nijak nezahálí.

To platilo i o zimě 2014-2015, kdy by v únoru v podstatě nebyl víkend, který by byl na činnost skoupý. Nicméně všemu popořádě.

17. ledna jsme již po 32. zorganizovali krojový ples. Byť tento ples neprovází tombolové výhry v řádech tisíců, jsme pevně přesvědčeni, že má svůj „genius loci“, má své věrné návštěvníky. Účast krojových chas významně poznamenaly nemoci, přesto jsme přivítali hosty z Kyjova, Dambořic, Dubňan a Milotic. Děkujeme všem účastníkům, kteří neváhali oprášit kroje a přišli se s námi pobavit. Tímto pro nás však krojová plesová sezona neskončila, neboť jsme ještě v rámci zachování přátelských a recipročních vztahů

zavítali 7. února na krojový ples za kamarády do Dambořic. V tento den jsme také předvedli lázeňským hostům v Hodoníně fašankovou obchůzku a výběr našich tanečních čísel. Velmi rádi jezdíme vystupovat do tamějších lázní, především kvůli velmi vřelému publiku a vlídnému přijetí. Tohoto dne jsme tak stihli 2 akce - členové krúžku tedy zaslouží pomyslný metál za vytrvalost. Pokud ještě zůstávám u plesů, nejde nezmínit také doslova svatoborsko-mistršinskou anabázi na Moravský ples v Praze, který se uskutečnil 21. 2. Tohoto výjezdu, který jsme organizovali, se totiž zúčastnili také členové souborů Mistrů a Lúčka, a tak nás bylo téměř 60 (!).

Spojené chasy na Moravském plese v Praze.

Vyrazilo se již v ranních hodinách, aby si účastníci mohli v rámci rozchodu prohlédnout za krásného počasí pražské pamětihodnosti či navštívit vyhlášené pivnice. Na samotném plese jsme kromě úvodního defilé také zatančili moravskou besedu. Bylo krásné slyšet písně z našeho regionu, když se šohají ze všech souborů spojili při verbuňku a ovládli taneční parket. Na tuto akci vzpomíná i nová členka krúžku, Iva: „Zájezd do Prahy se mi moc líbil. Pro mě, jakožto nováčka, to byla zajímavá akce, mohla jsem mimo jiné vidět rozdíl mezi krojovým plesem u nás na Moravě a v Praze. Byl to příjemně strávený zájezd, který jsem si velmi užila.“ Tak jsme mohli propagovat naše kroje, písně a celou naši obec. Věřím, že za rok bude opět zájem a ukážeme Praze, co je zač jihohkyjovský folklor. 😊

Nesmím opomenout zmínit se také o letošní fašankové obchůzce, která se uskutečnila 14. února za nádherného slunného počasí. Bylo sympatické vidět, že se již etabloval model společných zastavení u pana starosty, duchovního správce a stárek, kdy jednodlitá skupina byla opravdu co do počtu účtyhodná. Obchůzka se zakončila tradičním pochováním basy na sále U Polášků.

Zimní měsíce plné aktivity jsme zakončili výroční členskou schůzí 28. února, kdy jsme rozhodli uplynulý rok, vytyčili si plány na rok 2015 a přátelsky poseděli. Pokud takto bilancuji, nelze nepoděkovat všem, kteří naši činnost podporují, ať je to obecní úřad, kulturní dům, ale také všechny sympatizanty, mezi nimiž musím speciálně uvést obětavé babičky či maminky, které ošetřují a připravují kroje (pokud jsem opomněl nějakého tatínka, omlouvám se 😊). Speciální dík patří také doprovodné Cimbálové muzice z Milotic za ochotný hudební doprovod. Nakonec bych ze své pozice také rád poděkoval členům za stávající aktivitu a práci. Věřím, že rok 2015 bude pro nás stejně vydařeným a aktivním jako rok předchozí, plány už jsou narýsované. Zmínit tak lze velikonoční obchůzku, stavění a kácení máje, účast na soutěži verbířů v Dubňanech, letní taneční soustředění či slovácký rok. Takže již teď začínáme s pilnou přípravou.

Vám, vážení spoluobčané, přeji příjemné jarní probuzení a slunečno nejen na nebeské klenbě, ale i v duši!

Mgr. Bc. Tomáš Kellner,
starosta sdružení

Lůčka v zimě

Letošní zima byla a už není.

Přehnal se přes nás, až na pár mrazivých a zasněžených dní, malinko neznatelně a nebýt zkracujících se nocí a prodlužujících dnů, asi by nám ani nepřišlo, že příroda chystá další změny a že přichází jaro. S ním by do kraje mělo přijít slunce, přilétnou ptáci z dalekých krajín a v záhonech i na polích se to začne zelenat a kromě už teď bílé kvetoucích sněženek, bledulí a žlutých talovínů přibudou mimo jiné fialové krokusy, žluté hlaváčky a vůbec bude všechno kolem nás veselejší.

I v našem souboru se na jaro těšíme a připravujeme. Protože pro nás je zimní období vyplněno mnoha činnostmi, jsme rádi, že po nich přichází přípravy na akce další. Ze všeho nejhezčí bývalí svátky vánoční, které jsou pro nás obzvláště krásné. Máme čas se vzájemně navštěvovat, zpívat koledy, ukazovat si dárky. Štědrovečerní chlapecká a štěpánská dívčí koleda se u nás těší už odnepaměti velké oblibě. Já osobně se vždy těším, až uvidím, jaké kostýmy si děvčata připraví

a jakou zvláštností nás potěší. A musím říct, že jsem vždycky moc mile překvapený jejich nápady a hlavně realizací.

Velkou snahu a píli jsme po Vánocích věnovali přípravě dalšího ročníku Taneční a módní show. Je to velmi oblíbený a navštěvovaný ples a my jsme moc rádi, že v jeho organizaci můžeme pomáhat sdružení Patnáctka pro občany. Myslím, že i letošní ročník se velmi povedl a to také díky skupině Merllin, která vytvořila pěknou atmosféru a bavila návštěvníky až do časných ranních hodin. Byla to opravdu velmi povedená akce a ti, co se jí neúčastnili, mohou litovat, že si spolu s námi neužili skvělý večer.

Nedlouho po této akci se konal Dolníácký ples, na kterém jsme již tradičně postavili také jedno kolečko a přispěli k hezkému předtančení moravské besedy. Dalším plesem, na kterém jsme účinkovali, byl 59. Moravský ples v Praze, kde jsme vystupovali společně s ostatními soubory z obce

a také z jiných obcí Moravy. Byl pro nás zážitek reprezentovat naši obec i naše kraje na této kulturní akci v samotném hlavním městě a zvláště pro ty mladší, kteří ještě nemají tolik zkušeností a nepoznali tolik krásných měst a míst jako ti starší.

V polovině února, poslední víkend před popeleční středou, jsme se účastnili další pěkné každoroční akce - fašaňku. S velkou slávou, v kostýmech i krojích se loučit s krásnou plesovou sezónou i pochovávat basu, to patří k tradicím našeho souboru. Ačkoli letos naše účast nebyla taková jako v minulých letech, přesto se nikdo nenudil a všichni se hezky bavili. Vzhledem k naší malé účasti jsme se přidali k mistrfínskému souboru a společně jsme strávili krásné slunečné odpoledne i večer.

Z fašaňkové obchůzky.

Momentálně se nacházíme v době, která je vhodná pro pilné nacvičování a pilování již zvládnutých tanců a pásem. Celé toto období pak vyvrcholí poslední březnový týden, který prožijeme společně na soustředění v Čeložnicích. Jezdíme tam každý rok, máme tam už vytvořené příjemné

Z předávání cen bohaté tomboly.

zázemí a naše vztahy s tamním personálem se vždy víc a víc prohlubují.

Další naší důležitou aktivitou bude valná hromada, kde zhodnotíme akce z roku minulého a vytvoříme plán na rok další. Jedním z bodů našeho programu pak bude také volba stárků a stárek, protože letošní rok připadají hody zase na náš soubor. Těšíme se už teď na to, kdo z našich chlapců a děvčat bude mít na letošních hodech výsostné postavení.

Pomalu ale jistě se také chystáme na Velikonoce, budeme připravovat pomlázky, děvčata začnou malovat vajíčka a prožijeme další krásný společný den v rámci našeho kolektivu.

Také se už teď domlouvají možnosti letního zájezdu, který bývá všemi členy napjatě očekávaný a všichni se už od Vánoc dohadují, kam že se letos pojedeme podívat a kterému kraji či které zemi ukážeme kousek z našeho hezkého umění, písní a tanců.

Přejeme Vám všem, krásné Velikonoce, příjemné prožití jara a ať se vám podaří vše, na co sáhnete a co si budete přát.

Mgr. Petr Šťastný

Hubert za poznáním

Myslivecko-lesnický kroužek HUBERT při ČMMJ OMS Hodonín má ve školním roce 2014 - 2015 celkem 15 členů.

Děti dochází do kroužku pravidelně každé pondělí. V průběhu podzimu a zimy jsme úspěšně zvládli výuku myslivecké mluvy a mysliveckých tradic. Formou vycházek do přírody poznáváme stopy zvěře, pobytové znaky zvěře a sledujeme, jak se chová v různém ročním období. Pozorujeme ptáky a jejich život v přírodě, hledali jsme hnízda ptáků.

Pravidelně střílíme ze vzduchovky, učili jsme se uzly, abychom natrénovali na Zlatou srnčí trofej, která bude již v květnu. Uzly nás spíše učil Adámek a Jenda, kluci šikovní, kteří si je nacvičili v jiném kroužku. Ostatní členové se velmi rádi přiučili uzlování.

Také jsme si několikrát udělali táborák, podzim byl krásný a ještě v prosinci jsme měli „vánoční“

Děti při přednášce o dravcích.

táborák s opékáním špekáčků a soutěží o ceny. Vytvořili jsme si trička našeho kroužku HUBERT. Děti si je doplnily svými jmény a kresbami.

Velmi vydařenou akcí byla soutěž v zakládání ohýnků, holky proti klukům, čímž si členové kroužku vyzkoušeli, jak na to! Současně jsme ten den nasadili pár stromků.

Zúčastnili jsme se Okresní výstavy trofejí, která byla spojena s exkurzí v Motorestu Samota v Buchlovských horách. Zde mají vycpaniny zvěře

a dravců, žijících v ČR. Všem se ten den moc líbil a těšíme se na další společné akce. Spojuje nás společná touha po poznání přírody, krajiny, myslivost a kamarádský kolektiv. Více na facebooku: Myslivecko-lesnický kroužek HUBERT.

DESATERO ZÁSAD OCHRANY PŘÍRODY

1. Uč se přírodu znát a porozumět jejím zákonům.
2. Chovej se v přírodě tiše a nenápadně.
3. Chod' co nejvíce pěšky.
4. Raduj se z přírodních krás, ale neníč je.
5. Buď přítelem všech živočichů.
6. Střež čistotu vody, pečuj o prameny a studánky.
7. S ohněm zacházej opatrně, aby se ti nevymkl z ruky.
8. Pečuj o čistotu přírodního prostředí kolem sebe.
9. Táboř jen tam, kde to není zakázáno.
10. Využij každé příležitosti, abys pro přírodu vykonal něco prospěšného.

Lenka Lípová

Krteček o.s. – mateřské centrum

Dnešní naše psaní je posledním rozloučením s tímto názvem našeho mateřského centra.

Dle nového občanského zákoníku, jsme nuceny název pozměnit a tak snad v příštím zpravodaji Vám představíme naše mateřské centrum s upraveným názvem. Tím jsem nastínila, že nás čeká nelehká práce, jak obstát dle liter nového zákoníku.

Naopak všechny jsme rády, že v očích rodin se těšíme stále oblíbeně, což nám neustále dodává sílu vytrvat v naší činnosti, být tu pro rodiny. Přestože se tým mateřského centra neustále obměňuje, v ničem to nepřekáží tomu, nadále působit hlavně pro dobro ostatních rodin a jejich dětí.

A tak i letos se můžeme všichni společně s dětmi těšit na každoroční Karneval mateřského centra, který se v tomto roce uskuteční 19. dubna. Při něm se programu ujme nejen tým mateřského centra, ale i pozvaný profesionální klaun. V květnu se můžete těšit na již také tradiční akci Den rodin, při němž můžeme společně prožít radost a velikost tohoto lidského společenství. V červnu

Hrajeme si v teple...

máme v plánu opět vyzdvihnout úžasnou roli otce v rodině, a to na Den otců. Věřte., budeme moc rády, když se na všech těchto akcích setkáme a společně je prožijeme... a třeba i nadchneme pro zapojení do činnosti mateřského centra nové maminky a tatínky, které pro zdárný a přínosný chod centra potřebujeme.

Těšíme se na vás. Na viděnou.

Lenka Novotná, za MC Krteček

SDH Mistřín

Rok 2015 začal pro náš sbor tradiční výroční valnou hromadou, na které byli oceněni aktivní členové sboru, a především jsme volili vedení sboru na další pětileté období.

Starostou sboru byl opětovně zvolen Pavel Němčanský, několik změn ale doznalo složení výboru, kam byla zvolena „mladá krev“. Snad se budu sboru pod (staro)novým vedením dařit alespoň jako doposud!

Dne 21. února naši členové v hojném počtu reprezentovali na jubilejním XX. reprezentačním plese hasičů České republiky ve Starém Městě u Uherského Hradiště. K tanci nám hrála dechová hudba Mistřiňanka, takže jsme se mohli cítit jako doma a celá akce se vydařila.

Sportovní sezonu odstartovali naši mladí hasiči 28. února na neoficiálním Halovém mistrovství Čech, Moravy, Slezska a Slovenska v Havířově, kde starší i mladší žáci obhájovali bronzové medaile.

A k cenným kovům nebylo daleko ani tentokrát,

nakonec bohužel skončili v těžké konkurenci pod stupni vítězů. Mladší žáci vybojovali 8. místo, starší žáci suverénně vyhráli štafetu dvojic a ve štafetě 4x40m byli těsně druhí, nepovedená uzlová štafeta je ale odsunula na celkové 5. místo. I tak se jedná o krásný výsledek a za výbornou reprezentaci děkujeme.

O další cenné kovy budou žáci usilovat 21. března na soutěži Velická hala. V průběhu dubna pak mají všechna sportovní družstva - od žáků, přes dorostence, až po muže - na programu soustředění před začátkem hlavní sezóny.

Ve stejném termínu, tedy 21. března, provedeme sběr starého železa v části obce Mistřín.

Za věnovaný železný odpad předem děkujeme!

Ing. Vojtěch Marada, místostarosta SDH

SDH Svatobořice

Vážení spoluobčané! Zdravíme Vás jménem SDH Svatobořice na počátku roku 2015.

Rok se s rokem sešel a rádi bychom Vás informovali o tom, co je nového u nás ve sboru.

Je toho dost. Na začátku ledna jsme uspořádali Výroční valnou hromadu (VVH), kde se rozhodl rok 2014 a schválil plán činnosti sboru na rok 2015. Zároveň jsme ocenili své členy za práci ve sboru. Tato VVH byla také volební, byli zvoleni noví členové do výboru SDH. Emeritní starostka p. Ronková se po dlouhém rozmyšlení rozhodla ze zdravotních důvodů nekandidovat na funkci starostky sboru.

Dále z výboru odstoupili: p. Ronek Josef, p. Kortišová Anna, p. Kortiš Jan, p. Červínek Antonín, p. Kyněra Jiří, p. Píše Albín, p. Píšová Ludmila. Těmto dlouholetým členům děkujeme za jejich působení ve výboru SDH Svatobořice a doufáme, že nám zůstanou dobrými rádci a po-

Ocenění členové sboru.

mocníky i nadále. Volba rozhodla o novém složení výboru, který nadále bude pracovat v tomto složení: Kovalčík Jaromír - starosta sboru, Adamec Petr - velitel JSDHO, Ing. Lungová Iveta - 1. náměstek starosty, Pažičan Josef - 2. náměstek starosty, Bc. Změlíková Květoslava - jednatelka, Kulhavá Pavla - vedoucí mládeže, Košacká Jana

- hospodářka, Červínka Luděk - referent MTZ, Výlet Martin - zástupce velitele, Duhajská Jana - referentka žen, Molák David - vzdělavatel, Pilát Luděk - strojník, Sedláček Petr - referent ochrany obyvatelstva, Vodička David - referent prevence a výchovné činnosti.

Revizní komise je ve složení: Rocková Marie - předsedkyně KRR, Kortišová Anna - revizor KRR, Příkaský Jiří - člen KRR a kronikář. Věříme, že generační výměna naváže na úspěchy a zkušenosti předchůdců a posune naše snažení zase o kus dál. Tolik o složení výboru, ale zpět k činnostem.

V měsíci lednu jsme uspořádali tradiční hasičský ples v sále Sokolovny, kde jsme se pobavili a zatancovali. K tanci a poslechu zahrála DH Popuďané. Děkujeme všem sponzorům, občanům a členům, kteří přispěli hodnotnými dary do tomboly.

Svá životní jubilea v tomto období oslavili: p. Ingrová Zdena (75), p. Pekárek František (70), p. Kyněra Jiří (65) a p. Marada Rostislav (60). Touto cestou jim přejeme hodně zdraví a osobní spokojenosti.

Dalším významným mezníkem je kýžené doplnění techniky, a to o zásahové vozidlo. Zásahové vozidlo bylo pořízeno z dotace obce a dotace Jiho-moravského kraje. Snažení velitelů Petra Adamce a členů zásahové jednotky dospělo k cíli. Děkujeme vedení obce a všem zastupitelům za přístup.

Závěrem chceme vyjádřit přání nového vedení, abychom nadále ctili principy hasičstva, že budeme otevřeným spolkem, který pomáhá, rozvíjí práci s mládeží a věnuje se sportovní činnosti.

Příkaský Jiří,
za výbor SDH, kronikář

Zimní přestávka v podání SK Spartak

Pomalu odchází zima, čas pro fotbalisty odjakživa neoblíbený.

Je to období spojené především s nabíráním fyzické kondice, s dlouhými i krátkými běhy s překonáváním sebe sama. I u nás tomu tak bylo, je a troufám si říct, že také vždycky bude. Ale s přibývajících dny v kalendáři a s prodlužujícími se dny vzrůstá u každého z nás touha a chuť si zase zaběhat na zeleném trávníku a zahrát si po dlouhých měsících půstu neoblíbenější sport.

Zimní příprava mužů začala už tradičně hned první lednový týden, a to hned zostra, když tréninky byly naplánovány na 4 dny v týdnu a ke konci přípravy se jejich četnost snížila a přibýly přátelské zápasy. V únoru potom část kádru odjela na soustředění do Čeložnic. Muži se přihlásili podobně jako v loňském roce na zimní turnaj v Kyjově. Tentokrát do silnější skupiny, aby se poměřili s mužstvy hrajícími i o dvě soutěže výše. Ze soupeřů Spartaku můžeme jmenovat například Osvětimany, Lovčice, Hovorany nebo slovenský tým Mokřý Háj. První zápasy moc nevyšly, muži odešli v prvních dvou zápasech poraženi. Nicméně generálku na jarní část sezony sehrají předposlední březnový víkend muži B s týmem Mikulčice B a muži A s Vrbicí. K prvním mistrovským utkáním zajíždí béčko do Želetic, zatímco áčko doma přivítá Žďánice.

Dorost absolvoval přípravu také, nicméně dosud žádný přípravný zápas neodehrál, jejich ge-

nerálkou na jarní premiéru s Žarošicemi bude zápas s Vracovem, který odehrají podobně jako muži předposlední březnový víkend. Během zimy zajíždějí na soustředění do Čeložnic společně se staršími žáky.

Starší žáci se připravují poctivě od počátku února. V rámci přípravy se zúčastnili turnaje v Ivančicích u Brna, kde v konkurenci velkých a silných mužstev, jako jsou Břeclav nebo Sparta Brno, obsadili hezké 7. místo. Před sebou pak mají další přátelská utkání s Dubňany a Vracovem, který se naplno připraví na zahajující kolo, kde se setrtnou s prvním celkem nejnižší krajské soutěže, kterým je Mikulov.

Mladší žáci se během zimy zúčastnili několika turnajů. Nejprve to byl kvalitně obsazený turnaj v Holíci, kde se utkali s týmy Lanžhota, Veselí nad Moravou nebo třeba Dvorského Mikuláše. V silné konkurenci pak obsadili 5. místo. Dále se objevili na miniturnaji v Hovoranech.

Starší přípravka už v lednu zavítala do Moravského Písku, kde skončila na třetím místě v konkurenci týmů ze Strání, Bílovic, Tupes nebo Bzence.

Z další činnosti mládeže můžeme zmínit turnaje ve stolním tenise nebo bruslení na hodonínském zimním stadionu. Jak je vidět, činnost našeho oddílu byla i přes zimu bohatá a plná zajímavých zápasů a momentů.

Aktivity Spartaku však sahají i do mimosportovní oblasti. 7. února se konal 4. ročník Diskoplesu, který byl opět k naší radosti hojně navštěven. K tanci hrál lanžhotský DJ Budín a kromě bohaté tomboly se hosté mohli těšit na ochutnávkou gulášů. Těch bylo letos připraveno na desítku a mnozí ochutnali více než polovinu z nich. Druhou akcí, na které se Spartak organizačně podílel společně se sdružením Manky, byl Košť ovocných pálenek, likérů a pomazánek. V letošním roce se tu objevilo více než 1350 nejrůznějších vzorků kořalek. Zábavu zde vytvořila cimbálová muzika Ladislava Švidroně a zazpíval mužský a ženský sbor Mistrínského souboru. I letos na tuto akci zavítaly známé osobnosti. Po loňské účasti Břetislava Rychlíka se u nás ukázali dva známí herci David Suchařípa a Pavel Nečas, kteří se s úsměvem a dobrou náladou dokázali začlenit mezi ostatní návštěvníky. Vítězem koštu se stal se svým vzorkem hruškovice pan Michal Šedík z Mistrína, kterému tímto ještě jednou gratulujeme.

Co se týká plánu pro letošní rok, tak nás čeká hlavně dotažení přípravných prací pro plánovanou rekonstrukci zázemí a hlavní budovy Spartaku. Za uskutečnění této potřebné akce vděčíme našim sponzorům v čele s Obcí Svatobořice-Mistřín.

Náš žákovský tým na halovém turnaji.

Všem moc děkujeme za jejich přízeň a finanční podporu, protože bez ní by se Svatoborský fotbal nemohl těšit dvěma krásnými hřišti a hezkým zázemím pro lidi všech generací.

Milí přátelé, děkujeme Vám za Vaši přízeň, přejeme Vám příjemné jaro, krásné prožití Velikonoc a těšíme se na Vás na našem stadionu při posledních přátelských a prvních mistrovských utkáních jarní části sezony 2014 - 2015!

Mgr. Petr Štastný

TJ Sokol Svatobořice

UŽ jenom pár krůčků schází k tomu, aby se otevřelo jaro.

Až budete číst tyto řádky, příroda bude probuzena a my se budeme těšit z toho, že tu máme nejkrásnější období roku.

Já se teď vrátím do posledních dní roku 2014 a začátku roku 2015, tedy do zimy a vánoční atmosféry. Tu jsme si vychutnali 21. 12. při zpívání u stromečku. Vánoční koledy, stromeček, zpívání na Sokolovně, pohoštění a hudba nám připomněly, že vrcholí vánoční čas.

26. prosince proběhl vánoční turnaj ve stolním tenise. Účast byla velká, a tak se soutěžilo, odměňovalo, bojová nálada pohltila všechny přítomné. Zde bych chtěla poděkovat za nás za všechny Jarce Bušíkové, která této aktivitě věnuje nemálo svého volného času. Že se daří, svědčí skutečnost, že se hlásí stále noví zájemci.

Se starým rokem jsme se rozloučili tradičně se všemi členy při bohatém pohoštění a při hudbě, jak jinak než vesele.

Momentka z maškarního plesu.

Na Silvestra jsme se vydali „za prasátkem“ do Skoronic. Klobouky na hlavách a červené šály nás odlišovaly od ostatních přítomných. Právě zimní počasí navodilo tu správnou atmosféru a že

Společné cvičení máme rády.

celá akce splnila svůj účel, bylo vidět podle postávajících a debatujících hloučků s pohárkem svařeného vína a zabijačkovými dobrotami.

Jak na Nový rok, tak po celý rok. S tímto rčením jsme se vydali na novoroční pochod kolem dědiny 1. 1. 2015. Jestli z nás někdo měl strach, že přijde o nějaké vánoční dkg, nemusel se obávat. Na sokolce nás čekal punč a vánoční cukroví.

Tento rok na nás připadl úkol přichystat a zajistit župní ples, který se konal 31. ledna. Naše obavy, že účast bude malá, se nenaplnily. Byla velká, nálada výborná, hudba Duo Jitřenka nenechala nikoho v klidu a tři kulturní vložky dobrou náladu jenom znásobily. První vložkou byl řecký tanec, který se tak moc líbil, že musel být opakován. My jsme především první část skladby „Pro radost“ a třetí vstup byl brišní tanec děvčat ze Šardie.

Za týden po plese se konala Valná hromada. Hodnotilo se a plánovalo. Že můžeme být spokojeni, v tom nás ujistili zástupce obecního úřadu Ing. Veselý a předsedkyně Župy Slovácké sestra Potůčková.

Poslední akcí tohoto období byl maškarní ples. Nejpečněji masky byly odměněny. Bohatá tombola potěšila ty, kteří vyhráli. Dnes už tradiční maškarní ples se vydařil.

Nakonec bych se chtěla zmínit o nácviku skladby „Pro radost“. V nácviku zdárně pokračujeme. Byly jsme na třech secvičných, jedenkrát ve Velkých Bílovicích a dvakrát v Hodoníně. Cvičíme rády a cvičení je pro nás zábavou. Možná se to bude zdát pro někoho neuvěřitelné, ale je to tak. A že je někdy ku prospěchu věci názor druhého, jsme si zkusily samy při cestě do Hodonína. Když nás zastavila hlídka PČR a my jsme jim podrobně vyřídily, za jakým účelem jedeme do Hodonína, jejich údiv (nebo obdiv?) byl tak velký, že nás zapomněli zkontrolovat a my jsme si nejdříve oddechly a potom jsme pokračovaly dál.

Když se podíváme kolem sebe, všechno je krásně zelené a my najednou zjišťujeme, že příroda patří do našeho života, i když to někdy nevnímáme. A proto na závěr - vychutnávejme tohoto daru v co největší míře.

Marie Mrkvíková,
členka TJ Sokol Svatobořice

Kuželkářská sezona pomalu končí

Jarní část, která byla zahájena již v prvním týdnu ledna, míří ke svému konci.

Poprvé letos byla kuželna oslovena krajským vedením o pořádání přeborů. Hlavní důvod byl ten, že máme kvalitní a útulnou čtyřdráhu, kde mají zájem všichni hrát. Doposud na dvoudráze přebory nemohly být uskutečněny. Přebory jsou rozmístěny po kvalitních kuželnách v kraji. Na kuželnu Sokola Mistřín byla přidělena kvalifikace Mistrovství kraje seniorů a Mistrovství kraje žen. Dne 3. 1. se uskutečnila kvalifikace na Mistrovství kraje seniorů. Účastnilo se 36 hráčů, kdy nejlepším byl hráč ze Sokola Vracov pan František Svoboda, který měl nához na 120 hodů 596 poražených kuželek. V neděli 27. 1. se uskutečnilo Mistrovství kraje žen, kdy přijelo porovnat své síly na 30 žen. Nejlepší hráčkou a vítězkou

Krajských přeborů žen se stala paní Wendl Eva z KK Slovan Rosice, kdy měla nához na 120 hodů 596 poražených kuželek. Jak v kvalifikaci seniorů, tak ve finále žen padlo stejné vítězné číslo. Což odpovídá kvalitám hráčů, kteří mají zkušenosti z 1. ligy.

Průběh jara byl pro družstva střídavě oblačným, kdy se dařilo i nedařilo...

Tým „A“ hrájící 3. kuželkářskou ligu skupiny „D“ nemá na domácí zápasy o podporu nouzi. Kulisa diváků vždy žene mužstvo k vítězství. V průběhu jara si áčko drží pěkný a klidný střed tabulky. Družstvo „B“ hrájící Krajský přebor 1. třídy se stále udržuje na bedně, kdy se pohybuje mezi 2. - 3. místem, což je velmi pěkné. Céčko,

kteří hraje Krajský přebor 2. třídy, se drží na 6. pozici. Dorostenky v 1. lize dorostu mají v tabulce hezké 4. místo. V průběhu sezony jsou dorostenky postupně zapojovány i do ostatních týmů, aby se připravily do budoucna, že budou hrát mezi dospělými. Mládež pod vedením pana Ivana Blahy pravidelně trénuje a věřím, že již příští rok zasáhnou do dorosteneckých soutěží.

Kuželnu se snažíme stále zvelebovat a dělat útulnější. Díky zastupitelstvu obce a obecní radě se nám podařilo získat nový plynový kotel, který je efektivní. Předchozí byl již výkonnostně na svém konci a nedokázal ekonomicky vytopit celou kuželnu.

Rád bych poděkoval všem, kteří nás podporují a dodávají energii na dráze vyhrávat!

Hodu ZDAR!

Kuželkářské mláďa a naděje.

Bc. Adam Pavel Špaček, DiS., mluvčí kuželkářů

BoxClub Mistřín vítězně

V sobotu 14. března 2015 se uskutečnilo v Sokolovně ve Svatobořicích-Mistříně 8. kolo Oblastní ligy v boxu v kategoriích žáků, kadetů, juniorů a mužů, které pořádal místní oddíl BoxClub Mistřín.

Do Svatobořic se sjelo celkem 15 oddílů z celé Moravy, tradičně od Znojma, přes Brno, Prostějov až po Olomouc a také přijeli boxeři ze Slovenska - z Nového Města n./V. Celkem přijelo na sedm desítek boxerů, kteří vytvořili 31 dvojic. Místní Sokolovna opět praskala ve švech a boxerský maraton trval téměř 5 hodin. Domácí oddíl postavil do ringu 11 boxerů, z nichž pouze 2 prohráli, 1 remizoval a 8 zvítězilo, čímž si místní oddíl upevnil přední příčky v Oblastní lize. Z boxerů lze vyzdvihnout především Patáka, Michálka a Budoviče, kteří zvítězili ve velmi těžkých utkáních a za zmínku stojí i vítězství domácího Šimona Bochýnka, který nastoupil po dvouměsíční pauze zaviněné nemocí a přesto zvítězil a těsně na body porazil Fatěnu z Těmic. Pochvalu ovšem zaslouží všichni boxeři domácího klubu BC Mistřín. Zápas sledovala zaplněná hala místní Sokolovny a hlasitými projevy, kdy

Domácí Bochýnek útočí...

místy nebylo slyšet vlastního slova, vyjadřovala spokojenost ze sledovaných zápasů a už nyní se můžeme těšit na další kolo, které se bude konat na podzim.

Ing. František Janča, trenér

Skautský víkend ve Věteřově

O víkendu 7. - 8. února vyrazili skauti do Věteřova, kde měli od místních myslivců půjčenou chatu.

Po ubytování a několika hrách jsme byli seznámeni s mysliveckou výstrojí i výzbrojí a vyrazili do lesa pomoci zrušit dva spadlé krmelce, poznávat stopy zvěře, zastřílet si z malorážky. Po návratu z lesa následoval nácvik rozděláním ohně na sněhu, zpracování kančího masa darovaného myslivci a jeho vaření, navečer pak ještě vycházka ke krmelci s krmivem pro zvěř. Po večeři nás přišel jeden z místních naučit hrát na Didgeridoo, starobylý hudební nástroj. Následovala karetní hra Bang, plnění skautských úkolů a na závěr dne jsme se sešli u ohně. Ráno jsme se sbalili, uklidili chatu a vyrazili k domovu.

Skautský oddíl nabízí účast na Skautském letním příměstském táboře v termínu 17. - 22. 8. 2015. Pro děti do 11 let.

Tábor proběhne v Kyjově, ve skautské klubovně na ul. Sv. Čecha. Podrobnější informace na stránkách: <http://podchribaci.skauting.cz/>

Mgr. Oldřich Polášek

■ NAŠI OBČANÉ PÍŠÍ VZPOMÍNKY NA MINULOST ■

Vzpomínky na osvobození Mistřína v roce 1945

Psal se rok 1945. Jarní měsíce. Blížil se konec II. světové války.

Fronta od východu - ze Slovenska - už nebyla daleko od Mistřína. Měsíce únor, březen a hlavně duben. Dunění děl, minometů a postupně i zvuky pěchotních zbraní naznačovaly blízkost válečných bojů. Také válka ve vzduchu - bombardovací svazy angloamerických letadel, přelety i bombardování v okolí, frontový pohyb sovětských bitevních letadel. Tedy atmosféra velmi dusná, nebezpečná pro civilní obyvatelstvo.

Občané uvažovali o tom, jak se vyrovnat bez větších následků při přechodu fronty přes Mistřín. Názory byly různé. Jedni říkali, že je třeba vykopat doma ve dvorech a humnech jámy a do nich ukrýt větší množství potravin, šatstva a cenností. Mnozí se tak připravovali. A jak bude fronta nebezpečná? To nikdo nevěděl. Jak si zachovat život? Přenášely se nejdříve zkušenosti odjinud. Podle nich je prý třeba vyjít z vesnice -

u nás do polí a vinohradů. V kopcovitých terénech si postavit bunkry a tam přežít válečné boje. A začalo i budování krytů.

Moje rodina jej budovala v mezi za vinohradem. Přivezli jsme si tam klády, desky (co se vhodné doma našlo), hloubili do břehu prostor pro kryt. Nahoře strop upevnili trámy a deskami, na to navršili silnou vrstvu hlíny, aby kryt chránil alespoň proti pěchotním zbraním a minometným granátům.

Názory, jak přestát válečné dny, se v několika málo dnech úplně změnily. Začalo se říkat, že jít mimo vesnici a stavět bunkry je nebezpečné. Už je tedy mnozí ani nedostavěli. Vojáci prý kohokoliv ve frontovém území zastřelí. Považují civily za partyzány. Razilo se a převládalo mínění, že nejlépe bude se ukrýt ve sklepech uvnitř vesnice a tyto nahoře zpevnit a vchody zabezpečit. A tak se také stalo.

Doma jsme sklep neměli. Rodiče se se sestrou a starším bratrem ukryli u sousedů. Já jsem zůstal s bratrem Václavem a s kamarády ve sklepě mé sestřenice Rozálie Maradové na Dědině. Nad sklep jsme poskládali všechny dostupné trámy a desky, vchod zabezpečili. Byla tam i rodina Výletova. Měla sice sklep u silnice před domem, ale tam by to nebylo dostatečně bezpečné. Nanosili jsme si do zmíněného sklepa deky, vše potřebné ke spaní i k jídlu. Přespali jsme zde pravděpodobně tři noci. Venku už řádily boje. Naštěstí ve směru na Kyjov (přes Mistrín) šel jen boční frontový útok s pěchotními zbraněmi a minomety. Hlavní útok - s tanky, dělostřelectvem i letadly - směřoval od Bratislavy na Břeclav a Brno.

V Dědině u Brandýsů i Maradů (zde jsme se ve sklepě skrývali) bylo několik německých vojáků. Mluvil jsem s jedním - asi sedmnáctiletým - Rakušanem. Těšil se na konec války - domů. Byl to student průmyslovky z Vídně. Neměl štěstí. V posledních dnech padl v okopech u kostela. Donesli ho na nosítkách do dvora k Maradům. Druhý den ráno ho částečně pohřbili na hřbitově u sakristie. Neměli asi více času. Nohy mu vyčnívaly z hrobu a na nich boty - holínky, púllitry. A ty mu ještě někdo ukradl. Na tomto místě u kostela byl pohřben ještě jeden německý voják. Nevím, zda tito padlí tam leží dodnes nebo je exhumovali. I když se válka chýlila ke konci, Hitlerova propaganda nechtěla přiznat blížící se porážku. K tomu sloužily například i různé nápisy, transparenty. V Mistríně nad silnicí u kostela byl umístěn tento nápis: Deutschland siegt an allen Fronten (Říše vítězí na všech frontách) a k tomu napsáno i velké písmeno V - jako symbol vítězství. Takové nápisy na mnohých místech přetrvávaly a stávaly se výsměchem tvrdé skutečnosti pro nacisty prohrané války.

Několik dní před přechodem fronty přes Mistrín se stala tragická událost. Také u rodičů Ladislava Vašulky (našeho kamaráda) - dnes ve Farské ulici - byli ubytováni německí vojáci. Měli tam zbraně a mezi nimi i pancéřovou pěst. Zbraně určená na ničení tanků. Tyto zbraně se nacházely volně po dvoře. Otec Ladův si vzal do ruky pancéřovou pěst, sice bez náboje, ale přece nebezpečnou. Pohrával si s její rukojetí - natahoval a uvolňoval spouštění. Před ním stál Laďa. Vyšla rána, která měla vystřelit náboj do tanku. Z rukojetí vyšlehl oheň a zasáhl Laďovu nohu. Způsobil silné poranění, vyteklo mnoho krve. Rodiče

hledali záchranu. Ránu neodborně obvázáli. Pan Křížka se uvolil (i když už fronta byla v okolí), že poraněného zaveze na koňském povozu k lékařům Láníčkovům do Kyjova. Rozloučili jsme se s Laďou (když ho odváželi) u hřbitovní zdi. Byl u něho i kněz. Dr. Láníček ránu znovu převázal a rozhodl, že se pacient musí zavést do nemocnice v Uherském Hradišti. Kyjovská nemocnice byla přeměněna na vojenský lazaret. Neodvážili se tam jít. Z dalšího vyprávění poznáme, že to byla asi chyba. Snad i německí lékaři by poskytli umírajícímu potřebnou pomoc k záchraně života. Když Laďu dovezli do Uherského Hradiště, ještě žil. Příští den se tam za ním vypravil otec na kole. Vlaky, auta, autobusy v tomto prostoru nemohly jezdit. Přijel však pozdě. Laďa už skončil. Ještě se rodině podařilo ho dovézt domů. Nevím jak. Snad nějak oklikou. Měl rychlý, velmi smutný pohřeb. Jinak to nešlo udělat. Kolem duněla střelba blížící se fronty, ve vzduchu hučela sovětská letadla a napadala ustupující německé jednotky. Dodnes - jeho kamarádi, pokud ještě žijí - na neobyčejný pohřeb tak mladého chlapce nemohou zapomenout.

Nastala noc z 18. na 19. dubna 1945. Obyvatelé se ukrývali ve sklepech. Z různých poznatků se tušilo, že to bude noc rozhodující. Zvečera ještě bylo slyšet mnoho střelby. Německý kulomet na stoleté lípě u staré školy stále střílel směrem k Hodonínu. Naši otcové podle zkušeností z I. světové války říkali: „Dokud bude tento kulomet na lípě štěkat, nevycházejte z úkrytů. Němci jsou zde. Boje probíhají. Jakmile však přestane štěkat, je to znamení, že ustoupili.“ Asi před půlnocí kulomet skutečně přestal střílet. S napětím jsme čekali, co se bude dít. A myslím, že nějakou hodinu po půlnoci jsme najednou slyšeli, že před sklepem někdo mluví. Nebylo to německy ani česky. Tu bylo slyšet kroky ke sklepu. Rozletěly se dveře a v nich stál sovětský voják se samopalem namířeným na nás ve sklepě. Volal, zda tu není nějaký fašista. Naši otcové z I. světové války trochu ruský uměli. Uklidňovali ruského vojáka, že jsme sami civilisté, čekáme na osvobození. Podávali mu jídlo a pití. Otec mé manželky mu poklepal na rameno a říkal, že děkujeme za osvobození - jsme velcí přátelé a tak také zůstaneme. Ale ruský voják kroutil hlavou a odpověděl. Tak to i nemusí být. Dnes jsme velcí přátelé a zítra Bum, bum!, postavíme se proti sobě a naznačoval to i pohybem samopalem. Vidím toho vojáka ještě dnes - po více než 60 letech - před sebou jako živého. Byl střední

postavy, černovlasý, pod nosem malý knír. Patřil ke spojovací jednotce, která jako první pronikla do dědiny od Palánku korytem řeky Kyjovky.

Ráno 19. dubna už byli němečtí vojáci mimo obec. Ustupovali směrem ke Kyjovu a možná i směrem ke Strážovicím. Vesnicí procházelo mnoho sovětských vojáků. Mezi občany panovalo velké nadšení. Lidé je vítali a poskytovali jim hlavně potraviny a nápoje. Mnozí chtěli vztýčit na návsí čsl. vlajku. Ale těžko se tyto nacházely. Pan krejčí Petr Hlaváč sháněl červené, modré a bílé plátno a z toho vlajky šil. Před domem mé manželky (Výletovi na Dědině) - tehdy ještě ve sklepech - byla čsl. vlajka vztýčena na poměrně vysoké žerdí. Většina lidí s tím souhlasila. Ale někteří se přece báli. Němci byli nedaleko - prý i na konci Svatobořic, u Kyjova a snad i u Strážovic. Mohli vlajku vidět a snad i ostřelovat Mistrín. Byly to však zbytečné obavy. Nestalo se tak.

Ale přišlo k vážnější události. U dvora naproti kostela byl lihovar. Líh se zde páčil z brambor. Ruští vojáci objevili nádoby s lihem. Pili jej jako alkoholické nápoje. A protože byl silný, zapíjeli vodou. Vyprávělo se, že se mnozí tak podnapili, že v zákopech před Kyjovem padali jak hrušky. Fronta se tu na určitý čas zastavila.

Byli jsme s bratrem Václavem studenti vyšších tříd gymnázia. Jako všichni mladí lidé zvědaví, zkoumaví. I my jsme se toulali vesnicí, okolím a pozorovali, co tu fronta zanechala. Vzpomínám si, že před kostelem z pohledu k silnici směrem do vsi byl vykopán okop pro stojícího střelce. Prohlíželi jsme si jej. Spatřili jsme rozsýpanou velkou krabíčku puškových nábojů. Pěkné - vypadaly jako ze zlata. Nabrali jsme si jich do kapes a vraceli se domů, abychom je ukryli. Otec poznal, že máme něco „za lubem“. Museli jsme s pravdou ven. Nařídil nám vykopat na kraji humna za domem hlubokou jámu. Do ní jsme náboje naházeli a zakopali. Prý se samy časem zničí. Stačili jsme si všimnout, že na nich byl vyryt státní znak ČSR, rok výroby a nápis Zbrojovka Brno. A tak i na konci války se bojovalo od nás odvezenými náboji.

Sovětské vojáci byli v Mistríně jen několik dní. Vystřídala je rumunská armáda. A z této doby mám také vzpomínku. Tatínek nám v rodině oznámil, že k nám byl přidělen na noc rumunský voják. Otec s matkou se dohadovali, kde toho vojáka uložit. Domek malý, nás bylo 6 osob - vše obsazeno. Voják prý je zvyklý na tvrdé podmínky, řekl otec na základě vlastních zkušeností. A tak Rumun

spal na otepce slámy za dveřmi v kuchyňce. Měl pušku. My, kluci, jsme si ji prohlíželi. Postavena a opřena o dveře. Otec z války v Itálii znal trochu italsky. Italština a rumunština jsou románské jazyky. Podařilo se mu domluvit s rumunským vojákem. Nás však přitahovala puška. Žádali jsme tatínka, aby nám domluvil u vojáka možnost si vystřelit. Voják nechtěl, dlouho to trvalo, než se dal přesvědčit. Ale pušku z ruky nepustil. Šel s námi k dřevěnému plotu, který odděloval dvůr od humna. Pušku nabil a dal mi ji do ruky. Ukázal, abych mířil přes plot na okraj humna do země, kde se terén poněkud zvedal. Otec mi připomínal, že musím pušku pevně držet, aby mě neudeřil zpětný tlak do ramene. Soustředil jsem se na střelbu a tuto radu jsem podcenil. Vyšla rána a mě velmi zabolelo rameno po zpětném nárazu. Už jsem střílet nechtěl a ani bratr nestřílel.

A další příhoda se hluboko vryla do mé paměti. Po osvobození Mistrína bylo nutné vybudovat alespoň provizorně mosty zničené Němci. V prostoru u Palánku. Železniční i silniční přes Kyjovku. Jinak by se těžší vojenská technika a konečně i obyčejné vozy nedaly přesouvat od Hodonína ke Kyjovu v tomto směru. Obecní úřad nařídil, aby všichni schopní muži se v určitý den dostavili ráno k Palánku - lopaty, rýče s sebou. I já jsem tam šel s bratrem. Vojáci vozili auty silné klády a jiný materiál ke stavbě. My jsme odklízeli sutiny starých mostů a upravovali terén pro nové - dřevěné. Pracovali jsme celý den, noc a muselo se pokračovat i den příští. Byli jsme hladní - celou dobu bez jídla, ale vojáci nás nepustili domů. Nastal večer prvního dne. Už bylo tma. Tu jsme zpozorovali koušek od nás - na silnici k Dubňanům - podezřelý pohyb, přípravu k akci. A najednou letěly odtud ohnivé plameny a koule směrem ke Kyjovu. Domnívali jsme se, že Němci střílejí na nás. Nestáli jsme si uvědomit, odkud a kam plameny šlehají. Hned jsme všichni leželi na břehu Kyjovky - v korytě blízko vody, a tak se kryli. Po skončení střelby přišel za námi voják a těšil nás, abychom se nebáli. Říkal, že kaťuše střílejí na Kyjov. Byly to obávané ruské raketové zbraně - jinak také zvané Stalinovy varhany. Při příští salvě raket jsme se už neschovávali a pozorovali jsme tuto neobvyklou střelbu.

Druhý den před polednem se jeden mladý Mistríniák odhodlal utéci domů. Už byl příliš unaven, vysílen. Rychlým krokem se nenápadně vzdaloval po chodníku podél Kyjovky k Mistrínu. Spatři-

la ho však vojenská hlídka. Jeden z ní s pistolí v ruce běžel za utíkajícím, mířil na něj a hrozil zastřelením, pokud se nevrátí. Zmíněný raději od útěku upustil.

A ještě jedna malá příhoda u Palánku. Zde byly také v té době větší kaluže a příkopy se stojatou vodou - i zahnívajících. A co jsem náhodou přesto uviděl? Jeden ruský důstojník (šikmooký) držel v ruce starý plechový hrnek, přistoupil k jezírku se stojatou vodou, rukou odhrnul zeleň s nečistotou z povrchu hladiny, nabral si nečistě vody a s chutí se napil. Asi se mu z toho nic nestalo. Frontovní vojáci byli otužilí, otrlí, možná i naočkovaní proti různým nemocem.

Odchod vojáků - ať sovětských nebo rumunských - si přesně nepamatuji. Jen si vzpomínám, že někdy v tomto osvobozovacím období se konalo velké shromáždění občanů, jakási manifestace jako poděkování osvoboditelům na prostranství před sochou sv. Václava. Hlavním řečníkem byl pověřen pan farář Jan Sigmund - dokonce i komunistickými místními představiteli. Vystoupil na nejvyšší schůdek tohoto pomníku a plamennými

Manifestace poděkování, květen 1945.

slovy shrnul všechna válečná utrpení a poděkoval sovětským i rumunským vojákům za porážku nacismu a osvobození. Pan farář byl výtečný kazatel, a proto toto jeho významné řečnické vystoupení k občanům všech názorů bylo velmi působivé.

Postupně v celé vlasti se ukončila historická kapitola našich dějin i místních veřejných poměrů. A nastala nová, poválečná doba - zase s různými protikladnými politicko-ekonomickými událostmi.

Karel Řihák,
pan učitel na výslužbě

Jiří Pelikán - osobnost spjatá se svatobořickým táborem

V interiéru místní základní školy je z pískovce vytesaná soška klečící ženy, kterou v roce 1966 věnoval, občanům Svatobořic-Mistřína za jejich vlasteneckou pomoc všem internovaným vězňům v době II. světové války.

Sošku vytvořil a obci věnoval sochař Julius Pelikán (1887 - 1969), který byl ve svatobořickém lágru vězněn od 18. 9. 1942 až do konce války. Jak se však do lágru dostal je dodnes málo popsaná kapitola nejen z jeho života, ale i z života jeho syna Jiřího (1923-1999), se kterým jsem se osobně setkal naposled v roce 1995 ve zdejším kulturním domě při sjezdu bývalých vězňů.

Syn sochaře Julia - Jiří Pelikán - je od roku 1993 čestným občanem obce Kořenec na Vysočině a na místním muzeu má pamětní desku Za přínos

obci v době okupace. Troufám si říci, že deska s tímto textem či textem obdobným je v našich končinách nepříliš častá. Známy historik blahé paměti napsal,

že Jiří byl zapojen v 5. čs. partyzánském oddílu na Drahanské vrchovině. Už od roku 1939 byl jako student zapojen v odboji a zároveň v ilegalitě. V následujícím roce byl vypátrán gestapem a vězněn. Pak byl propuštěn a znovu vyslýchán. Tak se ocitnul na seznamu gestapa, což nebylo pro odbojovou činnost vůbec perspektivní a stalo se

mu životně nebezpečným. Hrozil mu soud a vězení. Z počátku, aby se vyhnul problémům s německou tajnou policií, se ukrýval u svých příbuzných. To zase ohrožovalo jeho nejbližší a už vůbec nebylo důležité, jestli roznášel letáky, v nichž zaznamenával zprávy zachycené v zahraničním rozhlasu, či dělal jinou činnost. Proto náhle zmizel ze světa. Přátelé pomohli. Byl zakryt falešnou legitimací a dál mohl pracovat na dvou frontách. Stal se Bohumilem Paroulkem, obecním tajemníkem v Kořenci. Mezi tím však v Protektorátě Čechy a Morava bylo období kruté heydrichiády a zmizení syna bylo potrestáno uvězněním jeho nejbližších bez soudu, jak to tehdy bylo běžné! Paní Božena, matka Jiřího, skončila po výsledích na gestapu v transportu, který byl i ze svatobořických vězňů v roce 1943 vypraven do vyhlazovacího koncentračního tábora v polské Osvětimi. Táta Julius, jak shora uvedeno, se dočkal po víceletém věznění ve Svatobořicích osvobození Rudou armádou.

Jiří Pelikán se po válce zapojil do mírové práce jako funkcionář komunistické strany a národní fronty. Byl poslancem národního shromáždění a generálním tajemníkem Mezinárodního svazu studentstva v letech 1953 - 1963. Poté se zapojil

do demokratizačního procesu a následně byl z funkce ředitele Čs. rozhlasu dne 25. 9. 1968 odvolán. Nepohodlný reformista byl poté vyslán jako atašé do Itálie, kde vzápětí požádal o politický azyl. Tam vydával známé Listy, kterými „hovořil“ do republiky. V Itálii se

vypracoval přes italské socialisty až do Evropského parlamentu, kde byl za Itálii v letech 1979 až 1989. Poté se vrátil do vlasti a působil v ČSFR jako poradce prezidenta Václava Havla.

Dnes je v Kořenci muzeum a v něm pamětní síň připomínající jeho práci v době okupace. Dům pro budoucí muzeum Jiří Pelikán zakoupil a věnoval ho obci, která ho dokázala ukrýt před gestapem.

Nepochybně by se o jeho životě dalo napsat více. Přesto jsem napsal alespoň těchto pár řádků o válečném osudu jedné z rodin, která byla, podobně jako celá řada dalších, vězněna ve zdejších internačním táboře.

Když jsem se s ním tehdy naposledy loučil, řekl mi: „Že mi za knihu,

kterou držel v ruce a na jejíž obálce je kresba mistra V. Vašíčka, děkuje.“ Oba jsme věděli proč, ale to by byla další nepochybně delší studie.

JUDr. Jan Kux

Válečný hrdina František Horák (1916 - 1970)

Narodil se v Mistríně jako nejmladší ze čtyř dětí.

Dobře se učil, ale studovat nemohl, nebylo na to peněz. A tak mu zbylo řemeslo. Rodinné i pracovní prostředí mu ukázalo kam vlastně patří. Jaké je jeho místo ve společnosti. Bylo mu jasné, že chce žít lépe, věděl, že se k tomu musí propracovat a věřil, že to jde. Již před válkou roznášel letáky s texty, které by se nikdy na stránky novin nedostaly. Když se blížila válka byl na vojně, v době okupace republiky byl ještě u svého pluku. To již věděl co bude dělat, jen nevěděl jak. Na poslední chvíli před zábořem kasáren poškodil několik letadel. Přece je nevydá wehrmachtu! Naše letadla, která měla bránit demokratickou republiku! Tak se zařadil k těm vlastencům, kteří se dali na cestu odboje proti nacistické mašinérii. Tato ho odvedla z rodné vlasti na severovýchod, avšak válečná fronta ho předběhla natolik, že musel zůstat v týlu hitlerovských armád.

A tak zůstal u partyzánů v rudňanském lese v Logoňském okrese v Bělorusku. Tam mu začali říkat Franc. Urputně se pouštěl do bojů s mimořádnou mírou statečnosti. Bývalý velitel spojených partyzánských jednotek v okolí Minska, hrdina

František Horák

Sovětského svazu R. N. Mačulskij v později napsané knize mj. o Francovi napsal: „*Energický, nebojácný Čech přišel partyzánům vhod. Sám v bojích zneškodnil desítky fašistů, zapálil vojenská auta a nebo jako kořistník je přivezl k potřebám oddílu. Tak se nakonec stal velitelem oddílu Spartak.*“

V roce 1944 měl oddíl již několik set bojovníků a dokonce kontroloval značné území a hlavně chránil obyvatelstvo před zvůli fašistů. Proti akce německých vojsk dokázali zneutralizovat a úspěšně jim unikali. Výbornou bojovou taktikou ničili nepřátelská vojska a v jejich řadách vzbuzovali oprávněný strach.

Po osvobození Minska Sovětskou armádou oblékl Franc československou uniformu a v hodnosti nadporučíka velel samostatnému praporu samopalníků. Prošel Duklou a byl mezi prvními vojáky, kteří vstoupili na naše území. Těšil se domů na Slovácko, avšak vojenský osud mu na domácí půdě příliš nepřál. Protitanková mina mu na dlouho zasáhla do života. Začal boj s časem, boj o jeho život. Letadlo ho dopravilo do Oděsy, kde několik měsíců zápasil nejdříve se zraněním a nakonec bojoval i o svůj zrak, když ho sem přivezli téměř

slepého. Silná vůle a houževnatost syna Slovácka však zvítězila.

Vrátil se sice domů jako invalida, ale žil. Žil dál vlasteneckou prací. Byl skromný a ostýchavý, nerad se chlubil svými bojovými úspěchy... a významění si připnul jen když musel vydržet pózu na fotografii, která byla umístěna na výstavě o protifašistickém odboji. Náhlá tragická nehoda v roce 1970 však předčasně zastavila jeho pozemské kroky. Už 45 let odpočívá na hodonínském hřbitově.

V jeho domovinu odvál čas jeho statečné činy, které nám věnoval pro život v osvobozené vlasti. V dalekém Bělorusku visí jeho portrét v minském muzeu mezi hrdiny Velké vlastenecké války. Letos si připomínáme 70. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, nemůžeme nevzpomenout i našeho válečného hrdinu Františka Horáka. Vzpomínáme, i na těch třicet padlých rudoarmějců, kterým vyhasl život při osvobozování Svatobořic - Mistřina. I oni měli své životní touhy a plány. Příběhy Františka Horáka by byly i na knihu, kterou by si jeho výjimečná válečná, ale i statečná životní pouť nepochybně zasloužila.

JUDr. Jan Kux

■ INFOSERVIS ■

Kulturní dům informuje

Kulturní akce, které se uskutečnily v I. čtvrtletí 2015

Leden

7. 1. Vernisáž výstavy fotografií Miroslava Hajného - KD
10. 1. Společenský ples - Líučky a Patnáctky pro občany
17. 1. Dolňácký ples - krúžek Svatobořice-Mistřín
21. 1. Zdravá výživa, beseda, ZŠ, SRPŠ, KD
23. 1. Ples SDH Svatobořice, Sokolovna
24. 1. Obecní ples - KD, obec
31. 1. Ples SRPŠ
31. 1. Župní ples, Sokolovna

Únor

7. 2. Disko ples - SK Spartak
14. 2. Fašanková obchůzka, Pochovávaní basy - místní soubory

15. 2. Maškarní karneval - TJ Orel
17. 2. Beseda k literární soutěži - ZŠ, KD
20. 2. Taneční prodloužená pro dospělé - KD
21. 2. Maškarní ples, Sokolovna
28. 2. Degustace pálenek - Mankýz, SK Spartak,

Březen

7. 3. Košť ovocných destilátů - SK Spartak, Mankýz
12. 3. Pohádkové čtení, knihovna KD
14. 3. Oblastní liga v boxu, Sokolovna
14. 3. Pyžamová party pro děti - Skaut, KD
17. 3. Beseda se spisovatelkou Naďou Horákovou, knihovna KD
21. 3. Dětská pěvecká soutěž, KD
21. a 22. 3. Velikonoční výstava, Sokolovna
22. 3. Smrtná neděle (Líučka a dětské soubory), ul. Vyhnaňlov
28. 3. SDH, Okresní valná hromada, KD

Akce, které připravujeme na II. čtvrtletí

Duben

- 1. 4. Uklid' si svou obec - ZŠ
- 12. 4. Setkání mužských sborů - MS, KD
- 16. 4. 18:00 hod. Beseda se spisovatelem J. Pavlíkem, KD
- 17. 4. 13:00 hod. 70. výročí osvobození obce, kladení věnců, obec, KD
- 19. 4. Dětský karneval - MC Krteček, KD
- 22. 4. Den země, slavnost stromů - MC Krteček, DPS
- 26. 4. 17:00 hod. Čaj o páté, KD
- 30. 4. Slet čarodějnic - SDH Svatobořice, hasička Svatobořice
- 30. 4. 17:00 hod. Stavění máje, ul. Nádražní za KD

Květen

- 1. 5. Beseda u cimbálu - pálení čarodějnic - Hospoda U Polášků
- 2. 5. Výstava vín, Vinařství Dufek
- 9. 5. Den matek - Sokolovna

- 10. 5. Den matek, KD .
- 16. 5. Den rodin, MC Krteček + Den včelařů
- 29. 5. Den sousedů
- 30. 5. Kácení máje, ul. Nádražní za KD
- 30. 5. Den dětí (TJ Sokol Místřín) - akce v areálu kuželný v Místříně
- 31. 5. Den dětí, SDH Svat. TJ Sokol - táborák u hasičské zbrojnice ve Svatobořicích

Červen

- 3. 6. Zájezd do Olomouce, na Sv. Kopeček a do ZOO
- 14. 6. Den otců, Krteček
- 21. 6. Dětská hasičská soutěž, hasička Svatobořice
- 26. 6. Táborák - ukončení školního roku, hasička Svatobořice
- 28. 6. Farní pouť k Navštívení Panny Marie a 20. výročí vysvěcení areálu Jednoty Orel
- 29. 6. Slavnostní ukončení školního roku s pašováním budoucích prvňáků, KD

Rostislav Marada, vedoucí KD

Naši jubilanti

Duben 2015

- 70 let Anna Bábíková
- 75 let Jaroslav Lunga
Anna Jankůjová
- 85 let Květoslava Urubková
- 87 let Marie Novotná
Jakub Šťastný
- 90 let Rozina Veselá
- 91 let Antonie Řiháková
- 95 let František Marada

Květen 2015

- 70 let Květoslava Šmýdová
- 75 let Božena Vašulková
Jarmila Rubecká
- 85 let Marie Řiháková
- 87 let Františka Řiháková
- 89 let Jiřina Polášková
Jaroslav Polášek

Ilustrační foto.

- 90 let Růžena Ivičicová
Terezie Novotná
- 91 let Anna Šnejdarová

Červen 2015

- 75 let Petr Marada
Petr Ingr
Marie Krýsová
Ladislav Varmuža

80 let Františka Maradová
Jan Ivičič
Jarmila Maradová
85 let Drahomíra Sládková
86 let Terezie Ondříšková

Listopad Eliška Donátková
Jan Řihák
Marek Horák
Prosinec Antonín Herman
Michaela Esterková
Adriana Letochová

50. výročí uzavření manželství

Duben Petr a Ludmila Ingrovi

V roce 2014 bylo v kostele Navštívení Panny Marie uzavřeno 5 církevních sňatků.

Narozené děti v obci Svatobořice-Mistřín v roce 2014

Leden Viktorie Šinková
Michal Houšť
Únor Štěpán Demela
Březen Žaneta Hamalová
Alice Janíková
Ellen Zahradníčková
Anežka Kyněrová
Kateřina Kyněrová
Karolína Polesná
Květen Oliver Mikéska
Červen Adam Ondrůj
Dominik Šňupík
Antonín Krist
Markus Hošek
Jan Vlček
Červenec Nela Vrbíková
Srpen Vojtěch Marek
Vít Kozák
Martin Dolanský
Sebastián Ošťádal
Září Eliška Lungová
Tomáš Smrček
Michal Špargl
Tereza Slezáčková
Filip Mechl
Říjen Ema Lungová

Zemřelí občané v roce 2014

Leden Milada Ždarská
Marie Varmužová
Antonín Podveský
Únor Ignác Železník
Jan Martínek
Březen Ludmila Kyněrová
Jan Špiruda
Pavel Němčanský
Duben Josef Selucký
Květen Ludmila Řiháková
Červen Františka Zbořilová
Červenec Josef Sedlár
František Bimka
Ludmila Varmužová
Veronika Brhelová
Karel Butka
Srpen Libor Stuchlík
Marie Jurná
Září P. Bohumil Měchura
Anna Brhlová
Říjen Paulina Munková
Listopad Jaroslav Kuba
Ladislav Hajný
Josef Ingr
Prosinec Jiřina Maradová
Františka Maradová
Kristina Bartoňová

Pasport obyvatelstva 2010 - 2014

	Počet obyvatel k 1.1.....	Počet narozených	Počet zemřelých	Počet přistěhovaných	Počet vystěhovaných	Počet obyv. k 31.12.
2010	3 557	39	34	55	66	3 551
2011	3 551	44	34	78	68	3 571
2012	3 571	39	36	47	60	3 561
2013	3 561	37	31	78	75	3 570
2014	3 570	34	27	54	61	3 570

Zdenka Gazdová, matrikářka

Předtančení Taneční a módní show.

Skupina žáků po předtančení na plese SRPŠ.

Masopustní obchůzka u pana starosty.

Děvčata při masopustní koledě.

Dětský karneval v MŠ Svatobořice.

Fašaňkové pohostění.

Děti Podkověňky na zkoušce.

Návštěva dětí MŠ Mistřín ve farním kostele.

Děti MŠ Svatobořice při zimních radovánkách.

Členové dětského chrámového sboru.

Momentka z nahrávacího studia.

Máme natočeno a máme radost!

Dětské práce keramického kroužku ZŠ.

Dětské práce keramického kroužku ZŠ.

Učíme se jíst zdravě.

Návštěva ve výrobě knedlí.

Zábava při vyučování.

Třídní družstvo pro turnaj vybíjené.

Z činnosti MŠ Svatobořice.

Dětský karneval MŠ Svatobořice.

Neutuchající tradice

V naší obci se stále udržuje tradice, o které mnoho lidí neví. Již více než 15 let se v lednu nebo únoru schází skupina 10 až 12 žen ke společné práci - draní peří. Po tři odpoledne a večery usedají k jednomu stolu, aby sedraly peří ze dvanácti a více hus. Přitom stihnou probrat všechny udá-

losti, které se udály během uplynulého roku. No, někdy bývá opravdu hodně veselo. Po aldamáši (tj. závěrečném draní a posezení u něčeho dobrého) se skupina žen ze Sokola a jejich příznivkyň rozchází a přeje si „ať se za rok zase sejdem.“

František Sedláček

Jarní zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín.

Ročník 21, číslo 2/2015. • Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín. • Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č. j. MK ČR E 12431. • Řídí redakční rada při OÚ. • Šéfredaktor PhDr. František Synek (e-mail: synek.fotofolklor@seznam.cz, tel. 604 384 410). • Grafický design, typografie a tisk Tiskárna Šiki Kyjov. • Internetová verze na adrese www.svatoborice-mistrin.cz/zpravodaj. • Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. března 2015 • Číslo 2/2015 vyšlo 30. března 2015. • Uzávěrka čísla 3/2015 bude 10. června. Číslo vyjde 15. července 2015.

Příspěvky čtenářů neprocházejí jazykovou úpravou. • Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení. • Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová. • Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být vždy totožné s názory vydavatele. • Materiály se přijímají v informační kanceláři na Obecním úřadě Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailových adresách: obec@svatoborice-mistrin.cz, synek.fotofolklor@seznam.cz. • Náklad: 1300 ks. • Neprodejné!